

Przedpłata
w Krakowie:
rocznie zhr. 16.—
kwartalnie " 4.—
miesięcznie " 1.35
Za odosłanie ct. 20
Na prowincji:
rocznie zhr. 20.—
kwartalnie " 5.—
miesięcznie " 1.70
Za granicą:
miesięcznie zhr. 2.—
Numer zwykły 8 ct.
Niedzielną 10 ct.

GŁOS NARODU

Wychodzi codziennie, z wyjątkiem dni poświęconych o godzinie 9 rano.

Ogłoszenia:
Za wiersz 6 ct. Od wy-
razu w drobnych ogło-
szeniach 1 1/2 ct.
w „Nadesłanem“
Wiersz zwykły 20 ct.
Słaby, nekrologi,
wiersz 40 ct.
Do działu inseratów
upelnomocniony
Jan Strycharski.

Rękopisów redakcja
nie zwraca.
Każda zmiana adre-
su 10 ct.

Adres Redakcji:
Kraków, ul. Karmelicka 1. 22.

ZALOZYCIEL: JÓZEF ROGOSZ.
Redaktor odpowiedzialny: KAZIMIERZ EHRENBERG.

Adres Administracji:
Kraków, ul. Jagiellońska 1. 7.

Wynik wczorajszego głosowania.

Oddano głosów 28 699. Z tego otrzymali:

Ignacy Daszyński	21.302
Dr Szczepan Mikołajski	3.445
Ksiądz Aleks. Poniński	3.059

Posłem zatem z kurji powszechnego głosowania okręgu krakowskiego, wybrany został już w pierwszym głosowaniu socjalista p. Ignacy Daszyński, redaktor czasopisma *Naprzód*.

Kandydaci z gmin wiejskich.

O mandaty chłopskie z gmin wiejskich starają się liczni kandydaci. Wybory odbędą się we wtorek dnia 16 marca. Niechże się chłopscy wyborcy dobrze nad kandydatami namyślą, bo to o ważne postanowienie idzie. Oto jaay kandydaci prosić się będą chłopów o mandat:

1. W okręgu **Kraków**, Liszki, Wieliczka, Skawina, Podgórze, Dobrezyce, Chrzanów, Krzeszowice: adwokat z Krakowa dr Bronisław Guńkiewicz popierany przez Stańczyków, literat dr Michał Danielak popierany przez Stojalowskiego, i poseł ze sejmu **Wójcik** popierany przez chłopów. Kandydował także bardzo dobry kandydat kmięć Ludwik Młynek z Sierczy i popieralibyśmy go całą duszą, bo byłby może najlepszy ze wszystkich, ale właśnie odebraliśmy list od niego, w którym oświadcza, że nie chcąc rozbijać głosów chłopskich, z czego się tylko nieprzyjaciele chłopów cieszą, wycofuje swoją kandydaturę na rzecz najgodniejszego tj. takiego, któryby był prawowiernym katolikiem, dobrym Polakiem i któryby był gotów do walki z żydami. Otóż nam się widzi, że wobec tego najlepiej jeszcze będzie poprzeć kandydaturę **Franciszka Wójcika**, który chyba i dobry katolik jest, i dobry Polak i żydów kochać nie ma powodu — a przytem otarł się już o życie publiczne, o wszystkie jego nietylko przyjemności ale i nieprzyjemności. Dlatego naszym przyjacielom zalecamy kandydaturę **Wójcika**, prosząc go przy tej sposobności, aby solidarności posłów polskich w Wiedniu strzegł, jak oka w głowie!

2. W okręgu **Biała**, Kęty, Oświęcim, Zywiec, Miłówka, Slemień, — jest chłop jak kryształ, nasz dzielny i przez wszystkich kochany, **Franciszek Kramarczyk**. Za nim ława chłopów głosować będą, bo tak chwackiego i rozumnego chłopskiego posta inne powiaty zazdrościć będą. Przeciw Kramarczykowi idzie Jan Zabuda z Jawiszowic, którego Stojalowski przez złość na Kramarczyka pcha; ludowcy próbują wysunąć chłopą Grygierca, byle tylko zwadę między chłopami siad.

3. W okręgu **Wadowice**-Audrychów-Kalwarja-Mysłenice-Jordanów-Maków: — przejdzie pewnikiem **ks. Andrzej Szponder**, ukochany przez całą okolicę. To jedno mu za złe mają, że go dzisiaj **ks. Stojalowski** podobno popiera. Ale pewnie **ks. Szponder** o to poparcie się nie starał; i Stojalowski ogłosił tam przeciw innemu kandydata chłopą Jana Zajacę z Piotrowic, więc widać nie bardzo jest za **ks. Szponderem**, kiedy mu chce głosy odbierać. Kandyduje także poseł do Sejmu **Andrzej Średniawski**, popierany przez ludowców. Komitet Centralny postawił kandydaturę dra **Mikołaja Klakurki**.

4. W okręgu **Nowy Sącz**-Stary Sącz-Krynica-Limanowa-Mszana Dolna-Nowy Targ-Czarny Dunajec-Krościenko-Grybów-Ciężkowice: — wybrany być musi nanowo posłem, chluba całej oko-

licy **Jan Potoczek**, wypróbowany obrońca ludu w Kole polskiem i w parlamencie-wiedeńskim. Naprzeciw niemu Stojalowski przez osobistą złość do Potoczka pcha kandydaturę **Borgiela** z Bestwinki. Ale ponoś to będzie tylko kiwaniem palca w bucie!

5. W okręgu **Bochnia**-Wiśnicz-Niepołomice-Brzesko-Wojnicz-Radłów: — powinien być wybrany posłem chłop **Cyprjan Szlachta** ze Świątnik dolnych, prawy, rozumny, dzielny kmięć, który będzie jak należy Bogu i Ojczyźnie służył. Przeciw niemu pójdzie p. **Jan Goetz** z Okocimia, włościanin **Adam Bardel** z Mikuszowic, który potem synowi drowi **Bardłowi** miejsca ma ustąpić i oddany duszą i ciałem Stojalowskiemu **Jan Słósarek** z Bierzanowa.

6. W okręgu **Jasło**-Fryszak-Gorlice-Biecz-Krosno-Żmigród-Dukla: — mandat posełski przypadnie najpewniej **księdzu Janowi Kielarowi**, proboszczowi ze Sękowej. Miał tam kandydować p. **Kazimierz Skrzyński**, współredaktor urzędowej *Gazety lwowskiej*, ale się zrzekł; później kandydował starosta **ks. Paweł Sapieha**, ale mu namiestnik zakazał. Oczywiście więc górą będzie **ksiądz Jan Kielar**.

7. W okręgu **Sanok**-Bukowsko-Rymanów-Brzozów-Dynów-Lisko-Lutowiska-Baligród: — jest bardzo poważna kandydatura **ks. kanonika Kolenieckiego** z Rymanowa. Naprzeciw niemu idzie **paroch ruski Ryniawie c.** Mówią także o kandydaturach pp. **Józefa Wiktora** i **Edwarda Gniewosza**.

8. W okręgu **Tarnów**-Tuchów-Pilzno-Brzostek-Dębica-Dąbrowa-Żabno: — najprędzej zwycięży poseł ze Sejmu **Bojko**; przeciw niemu Stojalowski pcha **Franciszka Bartnika** z Wietrzychowic. Mówią także o kandydaturze p. **Leopolda Płazińskiego**.

9. W okręgu **Ropczyce**-Mielec-Radomyśl-Tarnobrzeg-Rozwadów: — prócz chłopą **Franciszka Kremy**, kandydują: sędzia z Mielca **Janowski** i właściciel z Grębowa p. **Henryk Dolański**.

10. W okręgu **Rzeszów**-Tyczy-Głogów-Strzyżów-Kolbuszowa-Skołów: — nie wiadomo, czy się kto utrzyma przy zauszniku Stojalowskiego **Tomaszu Szajerze**, choć to szalony i namiętny chłop. Przeciw Szajerowi kandyduje poparty przez Komitet Centralny adw. dr **Gustaw Holzer**. Mówią także o kandydaturze sędziego powiatowego **Kozika**.

11. W okręgu **Łancut**-Przeworsk-Leżajsk-Nisko-Ulanów: — hr. **Ferdynand Hompesch** pewnie zwycięży ludowca dra **Mikiewicza** z Przeworska.

12. W okręgu **Przemyśl**-Dubiecko-Dobromil-Bircze-Ustrzyki-Mościska-Sądowa Wisznia: — przejdzie pewnie dotychczasowy poseł p. **Paweł Tyszkowski**. Mówili także o kandydaturze pana **Stadnickiego**.

13. W okręgu **Jarosław**-Radymno-Sieniawa-Cieszanów-Lubaczów: — trzeba popierać chłopą **Sebastjana Siarę** z Ostrowa. Stojalowski proteguje chłopą **Roberta Cene**.

14. W okręgu **Sambor**-Łąka-Stare Miasto-Starsól-Turka-Borynie-Rudki-Komarńo walczyć będzie dotychczasowy poseł ruski **Teliszewski** z Polakiem hr. **Michałem Dzieduszyckim**. Ruski komitet popiera wrogię Polakom **Rusina dra Kornela Czajkowskiego**, kandydata adwokackiego z Sambora.

15. W okręgu **Stryj**-Skole-Mikołajów-Żydzaczów-Zurawno-Drohobycz-Medenice-Podbuż: — radykał ruski dr **Oleśnicki**, wróg **Folaków** będzie walczył z porządniejszym **Rusinem Ksenofontem Ochrymowiczem**.

16. W okręgu **Kałuż**-Wojniłów-Dolina-Bolechów-Rożniatów-Bóbrka-Chodorów: kandydować będzie słynny prof. **Juljusz Romańczuk** przeciwko starości **Nawrockiemu**.

17. W okręgu **Lwów**-Winniki-Szczerzec-Gródek-Zalesie-Jaworów-Krakowiec: **Polak Teofil Merunowicz** będzie walczył z **Rusinem Wasylem Nahirnym**.

18. W okręgu **Żółkiew**-Mosty Wielkie-Kulików-Sokal-Bełz-Rawa Uhnów-Niemirów: zostanie pewnie posłem **Rusin Anatol Wachnianin**.

19. W okręgu **Brody**-Łopatyn-Założce-Kamionka Busk-Radziechów: **Rusin-Polakożerca dr Andronik Mogilnicki** będzie walczył z porządniejszym **Rusinem Aleksandrem Barwińskim**.

20. W okręgu **Złoczów**-Zborów-Olesko-Przemysł-Gliniany: wymieniano kandydatury starosty **Bodera**, **parocha ruskiego ks. Daniaczkiwicza** i **ruskiego wójta z Urlowa Semki Jurkiewiczza**.

21. W okręgu **Brzeżany**-Kosowa-Rohatyn-Burshzyn-Podhajce-Wiśniowczyk: sejmowy Komitet Centralny poleca kandydaturę **Rusina Huzara**, komitet ruski zaś radcy skarbowego **Jaworskiego**, zdaje się wroga **Polaków**.

22. W okręgu **Stanisławów**-Halicz-Bohorodzany-Sołotwina-Tlumcz-Tyśmienica-Nadwórna-Delatyn: będzie się starał o poselstwo znów **Romańczuk**, od wypadku gdyby przepaął w **Kałużu**. Sejmowy Komitet Centralny poleca kandydaturę **Rusina ks. Mandyczewskiego**.

23. W okręgu **Kołomyja**-Peczyniżyn-Gwoździec-Kosów-Kuty-Sniatyn-Zabłotów: wymieniali jako kandydatów: notariusza **Łuszińskiego**, **parocha Zarewicza**, **Polakożercę Okuniewskiego**, prezesa Rady powiatowej **Stefana Moysę** i **parocha Dzerowicza**.

24. W okręgu **Zaleszczyki**-Tłuste-Borszczów-Mielnica-Horodenka-Obertyn: wrogi **Polakom ruski komitet** popiera adw. **Michała Dorundia** z Borszczowa. Prócz niego kandydują pp. **Tadeusz Czarkowski-Golejewski** i notariusz **Teofil Witosławski**.

25. W okręgu **Buczacz**-Złoty Potok-Monasterzyska-Czortków-Budzanów: sejmowy Komitet Centralny popiera p. **Kornela Horodyskiego**. Prócz niego kandyduje dr. **Antoni Horbaczewski**. I tu także próbować będzie szczęścia **Romańczuk**.

26. W okręgu **Trembowla**-Grzymałów-Husiatyn-Kopeczyńce: kandyduje dr **Olpiński**. O innych kandydatach nie wiele słyhać.

27. W okręgu **Tarnopol**-Mikulince-Zbaraż-Nowosioło-Skałat: kandyduje o ile wiemy hr. **Leon Piniński**, dotychczasowy poseł, naprzeciw **ruskiego właściciela ziemskiego Szmygiera**.

Wójcik — Danielak — Guńkiewicz?

Przesadziłibyśmy pisząc, że ostateczny wynik wyborów z czwartej, to jest wiejskiej kurji, okręgu krakowskiego szczególnem zainteresowaniem wszystkich przejmujemy. A rzecz to smutna! bo właśnie w krakowskim okręgu powinnyby mieć wyborcy osobliwe znaczenie, boć tu przecież głosować będą podwawelskie dzieci, w historii naszej znane, i w zakresie oświaty i postępu szczególnie w kraju się odznaczające. A rzecz to tem dziwniejsza, że staje tu do walki aż trzech kandydatów, i trzy różne programy ze sobą ścierać się będą a choć walka będzie niewątpliwie zażarta, wynik jej nie budzi jednak osobliwszego interesu.

Zagadka się wyjaśnia, gdy przypomnimy, że nietylko program robi postą, lecz robią go także jego osobiste zalety i warunki. Najlepszy program pożytku nie przyniesie, gdy go będzie przeprowadzać niewprawna lub nieporadna głowa. A tem mniej-sza musi być ta nadzieja, gdy w dodatku i sam program wątpliwości budzi i za serce nie chwytą.

Staje do walki trzech kandydatów: sejmowy poseł **Wójcik** jako obrońca programu stronnictwa ludowego, dr **Danielak** zwolennik **ks. Stojalowskiego** i dr **Guńkiewicz**... najlżejszy kandydat, bo... bez wszelkiego programu i z najmniejszym poparciem.

O programie **ks. Stojalowskiego** mówiliśmy już niejednokrotnie; nie chcąc znanych rzeczy powtarzać, zauważamy tylko, że jest to zlepek najrozmaitszych zasad i kierunków, bo stając nibyto w obronie religji i urządzeń kościoła, zwalcza je w istocie, a podnosząc narodowe idea i zasady, depcze

je, bratając się ze socjalistami, z którymi w ścisły sojusz wchodzi.

Jest to program obłądy, mający służyć tylko do zwabienia stronników, którym potem prócz gładkich słów i hojnych obietnic nic więcej nie daje. Już samo popieranie takiego programu, nie zaleca szczególnie kandydata, bo człowiek trwałych i o twartych zasad nie będzie popierać programu na fałszu i obłudzie opartego. Dlatego, już z tego względu nie możemy być życzliwymi kandydatom dra Danielaka, który zresztą swoim dwulicowym postępowaniem, i trzymaniem dwóch srok za ogony żadnej ręką nie daje, że mandatu poselskiego użyje rzeczywiście tylko w obronie praw i dobra ludu.

O drze Guńkiewicz trudno coś powiedzieć, skoro sam o sobie i swoich przekonaniach nic jasnego powiedzieć nie umiał. W obecnej chwili, gdy w kraju przeciwieństwa hasła stronnictw ostro się rysują, oświadczenie, że się do żadnego z istniejących politycznych kierunków nie przyznaje, musi być pożytecznym za dowód albo braku odwagi, albo zmysłu politycznego. Gdy zaś posłowi jednego i drugiego choćby w małej mierze potrzeba, nie może być dla dra Guńkiewicza miejsca w parlamencie w chwili, gdy tam ważyc się będą sprawy, wymagające śmiałego i zdrowego sądu. Przeciw drowi Guńkiewiczowi przemawia nadto poparcie, jakiego doznaje ze strony stańczyków, którzy, tracąc ogólny interes z oczu, zawsze tylko o własnym pożytku myślą i stawiając mgliste i niepopularne kandydaty, wołają przez rozbitcie głosów dopomóż do zwycięstwa skrajnym, socjalistycznym radykałom, niż poprzeć szczerze ludowych i narodowych kandydatów. Dr Guńkiewicz jeśli przepadnie, będzie to miał do zawdzięczenia nietylko sobie, lecz także swoim przyjaciółom, których pomoc najlepiej jego rzeczywiste zamiary cechuje!

Pozostaje tedy kandydatura posła Wójcika, która jako rdzennie chłopska i szczerze nieczuwa, najbardziej z tych trzech byłaby zalecenia godną.

Posel Wójcik okazał w dotychczasowej działalności sejmowej i wyborczej nie mało sprytu i rzeczywistej bystrości, a połączenie obu poselstw w jednej osobie, mogłoby przyczynić się do lepszego i skuteczniejszego popierania potrzeb kraju i powiatu. Posel Wójcik ulega jednak niestety wpływom niezawsze najlepszym i zbyt często jest narzędziem w ręku panów, szukających w stronnictwie ludowym także wielu innych rzeczy, a nie tylko służby dla dobra ludu. To jedno nie budzi w nas wielkiego zapału dla kandydatury Wójcika, która zresztą jest ze wszystkich trzech najlepsza.

Zwycięstwo dobrej sprawy.

Wiedeń d. 10 marca.

(List oryginalny Głosu Narodu)

(8) *Aj waj mir!*... cóż to za cięgi otrzymali żydzi, kryjący się za socjalną demokrację przy wczorajszych wyborach z kurji powszechnej w Wiedniu i całej Dolnej Austrii. Wszystkie mandaty tej kurji: pięć w Wiedniu a cztery na prowincji zdobyli antysemitami przeciw socjalnym demokratom ogromną stosunkowo większością głosów. W Wiener-Neustadt przepadła nawet taka wielka ryba socjalnej demokracji jak Pernersdorfer przeciwko, prawie nikomu nieznanemu, chrześcijańsko-społecznemu robotnikowi Wedralowi, zaś w wiedeńskim drugim okręgu wyborczym kurji powszechnej pobił, jako kandydat chrześcijańsko-społeczny stronnictwa, równie nieznanym wcale kołom szerszym pomocnik handlowy Prohaska żydowskiego przywódcę demokracji socjalnej dr Adlera większością przesyła czterech tysięcy głosów. W Wiedniu wybrano ogromnymi większościami głosów pięciu antysemitów, mianowicie przeszli: I okręg wyborczy (środkowe miasto, Leopoldstadt): pomocnik handlowy Bielohlawk; w II okręgu (Landstrasse, Wiedeń, Favoriten i Simmering) powyżej wymieniony Prohaska, w III okręgu (Mariahilf, Margarethen, Meidling, Hietzing) dr Lueger; w IV (Alsergrund, Josefstadt, Neubau, Fünfhaus i Rudolfsheim) pomocnik handlowy Aksmann) i w V okręgu (Ottakring, Hernals, Währing i Döbling) kelner Mittermeier. Na kandydatów antysemitów oddano wczoraj w Wiedniu razem 117.102, zaś na socjalnych demokratów 88.350 głosów, w tem żydowskich przeszło 30.000.

Wobec tak świetnego wyniku wyborów wczorajszych w Wiedniu i Dolnej Austrii — (na prowincji wybrano antysemitów: ks. Scheichera, dra Gessmanna, Wedrała i Meiera) — tarza się w prochu żydostwo, zawodząc krzykliwie z bólu w swoich gazetach. Teraz na nic nie zdadzą się wykrety! Wczoraj przemówił po raz pierwszy lud i wydał na żydowską socjalną demokrację niszczący wyrok.

A u nas? Czyż istotnie prastary gród podwawelski i okolica miałyby wybrać socjalnego demokratę, sojusznika żydów w chwili, kiedy lud stolicy

państwa wydał na to stronnictwo wyrotu tak stanowczo potępiający wyrok; miałby wybrać tego, który głównie przyczynił się do pobicia polsko-narodowego kandydata, kmiecia Jerzego Ciencialy w kurji powszechnej Księstwa Cieszyńskiego przez czeskiego socjalnego demokratę Cingra? Wierzyć się temu doprawdy nie chce, jak również i temu, żeby miasta galicyjskie w przeważnej części miały wybierać kandydatów żydowskich!

Tuzinem żydów ugarniowane Koło polskie stanęłoby w sprzeczności zupełnej z obecnie ujawniającym się tak silnie prądem narodowym, chrześcijańskim i przeciwyżydowskim, stanęłoby w przeciwieństwie do chrześcijańskiej ludności stolicy państwa i innych krajów, zatem ściągnęłoby na siebie odium, którego lekceważyć żaden roztropny człowiek nie może. Dla tuzina żydów stałoby się w Wiedniu Koło polskie synonimem Koła żydowskiego, przez co niezawodnie spadłaby nietylko sromota, lecz także i niepowetowane szkody na kraj i społeczeństwo nasze. Wobec tego niezaprzeczonego faktu pytamy nie obwijając rzeczy w bawelnę, krótko i węzłowato: czy chrześcijańscy wyborcy miast galicyjskich popierający żydów na posłów wuzyli się już z wszelkiego wstydu i patriotyzmu?

Precz więc z żydowskimi kandydatami i kandydatami, którzy poszli w służbę wyzysku żydowskiego!

Co będą robić nasi posłowie?

I.

Rozpoczęte już w najlepsze wybory przerzuciły nas na trzy niemal tygodnie w nowy, najważniejszy i najgorętszy okres tak zwanego ruchu wyborczego. Wszystko co się od szeregu miesięcy w walce o mandaty mówi, pisze i robi, ma się teraz skryształizować w czyn, w głosowanie przy urnie wyborczej. Zbierzemy tam owoce naszej przygotowawczej pracy około skupienia się i policzenia, zbadamy nasze siły i ocenimy zmiany, jakie od lat sześciu zaszły w naszym życiu publicznym. Potem zaś z natury rzeczy pofolguje rozbudzone gorączkowe życie publiczne; wrócimy do zajęć codziennych, po wysłaniu do Wiednia zastępców, którym o dobro nasze i los nasz staranie nasze będzie powierzone. Przyjdzie czas na pracę powolną, rozważną a usilną, której pierwszym zadaniem wydawanie owoców bezpośrednio, na zaspokojenie pilnych potrzeb pośredniego życia, na dostarczenie „chleba naszego codziennego“.

W ciągu rozgrywanej się walki wyborczej stosunkowo bardzo mało miejsca poświęca się tym właśnie praktycznym potrzebom i żądaniom, jakie załatwiać przyjdzie wysłannikom naszym w nowym parlamencie. I nic w tem nie ma dziwnego, gdyż przy wyborze posłów chodzi przede wszystkim o skupienie się stronnictw, o zasady, któremi się kierują i wyborcy i kandydaci i o te ogólne dążenia ludności, którego wyrazem ma być wynik dokonanych wyborów. Stronnictwa słusznie chcą, by jak największa liczba nowoobраниch posłów natchniona była ich przekonaniem i zasadami, gdyż zasady posła zawsze wpływać muszą na jego praktyczną działalność. Wybory więc odbywają się przede wszystkim pod panowaniem hasła ogólnych, zapatrywań społecznych, obliczonych na szerszą, czasem nawet daleką przyszłość.

Skoro jednak okres tego fermentu i ścierania się zasad dobiega końca, a nadchodzi czas załatwiania spraw praktycznych i bieżących, skoro te sprawy są częstokroć tego rodzaju, że stanowią najpilniejsze potrzeby ludności i jej najżywniejsze na razie interesy wzywają do współdziałania w ich załatwieniu wszystkich ludzi dobrze myślących, przychodzi czas na zastanowienie się, jakiego to rodzaju będą te sprawy i jak wobec nich zachować się powinni obdarzeni zaufaniem naszym wysłannicy.

Nim przystąpimy do szczegółowego wskazania najważniejszych pomiędzy nimi, pragniemy uczynić jedną jeszcze ogólniejszą uwagę. Otóż czas najwyższy, aby parlament austriacki zerwał raz już z zakorzenionym w nim od dawnych czasów zwyczajem najwięcej politykującego z parlamentów, który to zwyczaj czynił z niego równocześnie najcięższą z parlamentarnych maszyn. Chodzi nam o sprawy narodowościowe i partyjne, o ciągłe rozdwojenia i niesnaski, wywiązujące się w łonie samych kłócących się stronnictw, jednym słowem, o ten cały niepotrzebny ciężar niekończących się przeszkód, powstrzymujących wielką, twórczą i zdrową działalność ciała prawodawczego. Nie tylko zresztą ta ociążałość parlamentu była skutkiem owego silnego obłąd politycznego; przez ten obłąd częstokroć dla odniesienia chwilowego zwycięstwa na korzyść stronnictwa partje poświęcały stokród dla parlamentu ważniejszy obowiązek czuwania nad dobrem ludu i stąd szło, że kraje w jakiejś sprawie na przykład zupełnie nieinteresowane, najniewinniej i najoczywiściej cierpiały na tem, że się dwie potężne partje

pokłóciły o swoje prywatne interesy. Unikanie takiego krzywdzenia obywateli państwa, jest pierwszym obowiązkiem posłów, którym, jak to już zaznaczyliśmy, przedewszystkiem ma leżeć na sercu interes ludności, jaką reprezentują.

Interes ten zaś skupi się zaraz na wstępie nowej sesji parlamentu około kilku spraw bardzo ważnych, na które wskazać właśnie zamierzamy.

ZE ŚWIATA.

Paryż d. 8 marca.

(List oryginalny Głosu Narodu).

Przygotowania do Wystawy w r. 1900. — Odkrycia geograficzne.

Od kilku tygodni trwają już prace przygotowawcze do wielkiej wystawy 1900 r. Prace postępują gorączkowo, niebawem rozwiną się w całej pełni. Na obszernych placach między polem Elizejskim a polem Marsowem, między gmachem Inwalidów a pałacem Trocadero wre i kipi praca, jakby warsztat ogromny, albo rojące się mrowisko, albo może nawet pole bitwy, które, jak każde pole bitwy, będzie miało swoje ofiary, swoich umarłych i rannych. Może się dziwić, że zaczynam od takich strasznych rzeczy. Nie jest to jednak tak od rzeczy zupełnie, jakby można było przypuszczać z pierwszych pozorów. Ilekroć zdarza się przy jakiegokolwiek sposobności zgromadzić na stosunkowo małej przestrzeni setki lub tysiące ludzi dla poruszenia mas ziemi, drzewa, żelaza, ilekroć wogóle idzie o poruszenie tej materji, która się zawsze opiera i broni — tylekroć widzimy, że wypadki nieszczęśliwe się mnożą, rosną prawie do fantastycznych rozmiarów; dzieje się to zawsze przed uroczystościami 14 lipca, podczas przygotowań do pochodu karnawałowego, albo n. p. przy takiej wizycie cara i t. p. okolicznościach. Wystawa, która potrzebować będzie tylu sił i tylu ludzi nie potrafi zmieścić tego naturalnego prawa, będzie ona miała swoją martyrologję robotniczą i dla tego właśnie poruszyłem tę kwestję przede wszystkim, że wydaje mi się ona szczególnie uwagi godną ze względu na środki zaradcze, które w tej mierze przedsięwzięto lub które przedsięwzięte zostaną. Wśród prac przygotowawczych dla wystawy w Chicago, które trwały, jak wiadomo, dwa lata, wypadło po siedemnastu przypadkach dziennie, wypadków śmierci zaś było w ciągu tych dwóch lat około trzydziestu, zatem 15 rocznie.

Przy pracach kanału Manchesterskiego liczba takich ofiar wzrosła do 25 rocznie. Cyfry wyżej podane wykazują dobitnie, jak ważną powinna być sprawa taka dla zarządu wystawy. To też rząd francuski wysłał do Chicago dra Marcelego Baudouina, który na miejscu zbadać ma system środków bezpieczeństwa, praktykowany tam w czasie ostatniej wystawy. Przywiezie on nam zatem stamtąd praktyczne wskazówki chirurgiczne i lekarskie. Na pierwszym miejscu będzie tu niewątpliwie wybudowanie szpitala na placu robót i zorganizowanie specjalnego pogotowia ratunkowego; wozy pogotowia mają mieć koła gumowe pneumatyczne, w celu oszczędzenia biednym chorym niepotrzebnych wstrząśnień. Wszystko to są rzeczy bardzo dobre, ale nie z nich dotychczas nie przyszło niestety do skutku. Dziwnie to wygląda wobec tak znakomite zorganizowanych środków zaradczych przeciw wypadkom pożaru. Byłoby to tylko dowodem, że dobra nasze są znacznie lepiej zabezpieczone niż nasze życie i osoby. Wystawa, którą zakończymy stulecie, powinna szczególnie pod względem urządzeń humanitarnych wykazać, co cywilizacja dotąd w tym kierunku zrobiła i co jeszcze zrobić powinna, a przede wszystkim powinna się pochwalić, że roboty przygotowawcze do niej nie pożarły nieszczęśliwych ofiar, które się potem i pracą własną przyczyniały do jej uświetnienia.

Paryskie Towarzystwo Geograficzne przyznało medal złoty panu Thoroddsenowi, Islandczykowi, za jego badania geologiczne i geograficzne pilnie prowadzone przez lat piętnaście po całym płaskowzgórzu wewnętrznym Islandji. Thoroddsen, który jest obecnie adjunktem przy szkole wyższej w Reikjaviku, wydał książkę z relacją długoletnich swych wędrówek po zapadłej krainie lodów, nie dotkniętych dotąd jeszcze nigdy stopą ludzką; suma drogi przez niego przebytej wynosi nie mniej, niż 12,000 kilometrów. Ze sprawozdania jego wynika, że Islandja jest jednym z najczynniejszych ognisk wulkanicznych kuli ziemskiej i jednocześnie najważniejszym także centrum lodowiskowem na południu koła biegunowego. Na wyspie tej nagromadzone jest nie mniej jak ośm komiów wybuchowych, z których kilka wznosi się pośród lodowców; pola lodowe, rozciągające się po wnętrzu kraju, równają się, podług porównania sprawozdawcy, dwóm wielkim departamentom francuskim. Z upartą wytrwałością badań Thoroddsen dwa te tak od siebie różne czynniki dynamiki ziemskiej i o działaniach tychże odsłonił dla wiedzy faktu całkiem nowe, a pierwszorzędną ważności. Wyświetlił mianowicie także znaczenie t zw. *Jökullhlaup'tów*, strasznych potoków, powstających przez topienie lodowców podczas wybuchów wulkanicznych.

Niemniej ciekawe podaje autor objaśnienia, tyczące się zmieniania się długości lodowców, kwestji będącej dzisiaj w porządku dziennym badań przyrodników. Wielkiej wagi są i jego geologiczne karty, przedstawiające ustrój geologiczny ziem przez niego zwiedzanych, zwłaszcza też zmiany poziomów nadbrzeżnych, zasłanych od czasów czwartorzędnych. Żaden jednym słowem szczegół, czy to geologiczny czy geograficzny, nie uszedł bystremu oku niezmordowanego podróżnika.

K. W.

CÓRKA ROBOTNIKA.

POWIEŚĆ

I.

Zbiegowisko.

Gęste kłęby dymu wypuszczał wielki komin browaru braci Blumberg, wznoszącego się olbrzymią masą na przedmieściu stolicy. Godzina była jeszcze wczesna, na ulicach ruch niewielki przechodniów; huk ciężkich wozów, które od świtu dudniły po wykładanym w żelazną kostkę bruku, już ustał, i tylko miarowe hałas kotłów i maszyn zakłócały głęboki spokój, jaki panował w tym zakątku.

Przed front browaru, który świecił czerwonymi ceglami, przydymionymi pyłem węglowym, zajęła kareta z lokajem wygalonowanym na koźle i z herbowymi znaczkami na drzwiczkach. Kareta nie była rzadkiem zjawiskiem w okolicach browaru. Jakkolwiek bowiem dzielnicę całą zamieszkiwała wyłącznie ludność bardzo uboga, to jednak browar był własnością żydowskich milionerów, którzy często zaglądali tutaj, kontrolując starannie tych, co mieli obowiązek pilnować ich bogactw. Związana z młodą Izaak Blumberg, zaledwie przed kilkoma miesiącami powróciwszy z zagranicy, gdzie był na studjach, zajmował się pilnie interesami i rzadki był dzień, w którym urzędnicy browarniani nie mieli szczęścia oglądać jego haczykowanego nosa, zezowatych oczu, oraz wspaniałych brylantów na palcach i na krawacie. Tym razem jednak nie była to kareta p. Izaaka Blumberga.

Lokaj, który z koźła zeskoczył, zbliżył się z pośpiechem do drzwiczek, otworzył je i z rączki kobiecej, odzianej w obcisłą rękawiczkę, odebrał bilet wizytowy; z biletem tym pospieszył do browaru. Widocznie był tu po raz pierwszy, bo rozglądał się niepewnie dokoła siebie, a dostrzegłszy przechodzącego człowieka z pliką papierów pod pachą, zapytał:

— Przepraszam, gdzie tu jest kancelarja pana dyrektora?

Człowiek z papierami, spiesząc się widocznie, w milczeniu, giestem tylko, wskazał pytającemu drogę, ale po spojrzeniu na bilet trzymany przez lokaja, odszedł kilka kroków, zatrzymał się i patrzył dopóty, dopóki liberję było widać jeszcze na końcu kurytarza. Gdy lokaj znikł nareszcie we drzwiach dyrektorskiej kancelarji, człowiek z browaru pokręcił głową i wyszeptał:

— No, no, no... dziwne, dziwne...

Potem przysunął się do okna i przez chwilę przypatrywał się stojącej przed gmachem karecie. W świetle okna, twarz jego żółkła i wynędzniała, wyglądała jeszcze żółciej i jeszcze nędzniej; złośliwy i pogardliwy uśmiech, wykrzywający mu usta, świadczył, że ta żółć, która rozlewała mu się na twarzy, przeciwnościami życia wtłoczona już została do serca.

Nagle za jego plecami, rozległ się wesoły głos:

— Panie Chwocki! Wypatrujesz pan, czy nasz Icek nie zgubił gdzie na śmietniku brylanta, czy co u diabła? Skąd się u pana wzięło wygląkanie przez okno. Przebiera się już panu, jak widzę roboty!

Pan Chwocki obejrzał się, a zgryźliwy uśmiech wykrzywił mu twarz jeszcze bardziej.

— Niechże się pan przyjrzy panie Tenach, jaki to brylant spadł na nasze śmietnisko. O — widzisz pan tę karetkę? Wiesz pan czyja?

Tenach, mężczyzna rosy, tęgą, w niebieskiej bluzie z potężnym smiałym wąsem, przystąpił do okna i rzekł:

— Widzę — cóż wielkiego — albo to żydostwo nie stać na karety?

— Tym razem to nie żydowska kareta, panie Tenach — odparł Chwocki... — Na tej karecie jest herb nie fałszowany i anibys pan nie zgadł, kto w niej siedzi...

Dalsze słowa przerwał hałas otwierających się szybko drzwi. To dyrektor Hollmann wybiegł szybko z kancelarji, kładąc z pośpiechem cylinder i poprawiając lewą ręką w pośpiechu swoje blond faworyty. Za nim postępował znany Chwockiemu lokaj.

Hollmann dostrzegłszy rozmawiających przy oknie, zwrócił się ku nim gniewnie i zawołał:

— A to co, czemu panowie mitrzącyce czas i

włóczycie się po kurytarzu. Pan, panie Chwocki, powinniście być oddawna już w gorzelni, a pan, panie Tenach, wogóle nie rozumiecie czego tu szukasz.

Tenach z założonymi na piersiach rękami odparł flegmatycznie:

— Ja szedłem do dyrektorskiej kancelarji z interesem, ale widzę, że będą z tego nici, bo teraz nie ma czasu na fabryczne interesy.

Hollmann nie słuchał już odpowiedzi, biegnąc ku wyjściu tak szybko, że podążający za nim lokaj ledwie zdolał nastarczyć.

Tenach nie mógł się powstrzymać od śmiechu.

— Cóż pan chcesz — odparł Chwocki — księżna Henrykowa Dalwiczowa nie codziennie chyba przyjeżdżać będzie do żydowskiego browaru!

Tenach zrobił wielkie oczy. Czy to być może? Księżna Henrykowa Dalwiczowa, żona najwynioślszego w całym mieście arystokraty, nosząca jedno z tych dumnych nazwisk, które nawet dzisiaj, gdy wszystko korzy się przed cielcem złotym, strzeże wiernie nieskazitelnych znamion prawdziwej godności, miałyby poniżać się do tego stopnia, aby nawiązywać stosunki z żydami? Tenach nie mógł w to wierzyć.

— Powiadam panu — mówił, że sprowadziła ją tu albo dobroczynność, albo jakiś osobisty interes do Hollmanna.

Chwocki oponował.

— Dobroczynność? O ile wiem, to księżna Dalwiczowa nie jeździ po zbieranie składek od innych, zostawiając to tym, co sami pieniędzy nie mają. Jak ma dać, to daje ze swoich. Gdyby zaś miała interes do Hollmanna, to napisałaby do niego grzeczną kartkę, a onby to sobie za najwyższe szczęście uważał... W tem musi być coś innego. Ja panu powiadam, że się tu coś już od pewnego czasu kroi. O! księżna pani wysada z powozu... Trzeba stąd uciekać. Do widzenia. Idę do gorzelni.

— Co do mnie, ja muszę czekać na dyrektora, więc tu postoję... Jak się czego ciekawego dowiem, to panu dam znać, panie Chwocki.

Po chwili dyrektor Hollmann prowadził już do swego biura księżną Henrykową Dalwiczową, rzucając niechętnie spojrzenie na Tenacha, który oparty plecami o mur, z rękami w tył założonymi, gwizdał sobie walca, nie uchylając wcale głowy przed przechodzącą dostojną panią.

Księżna Henrykowa Dalwiczowa była osobą młodą i słynącą z przedziwnej urody. Niebieskie oczy, z głębokim szafirowym połyskiem, ocieniały długie ciemne brwi; klasyczne greckie rysy odznaczały się niezmierną delikatnością, a przepyszne włosy tworzyły złocistą aureolę nad wyniosłym, białym czołem. Ubrana była bez przesady, ale wytwornie. Dwa małe brylanty w niezmiernie gustownej oprawie umieszczone w kolczykach stanowiły jedyną droższą ozdobę stroju. Wysoka, bujna postać księżnej miała w ruchach wrodzoną majestatyczność.

Dyrektor Hollmann patrzył na księżną z podziwem i zachwytem.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Część urzędowa.

Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu dnia 8 marca b. r.: 1. Zatwierdzić wybór hr. Romana Potockiego i Antoniego Władki na delegatów Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Łanucie. 2. Zamianować nauczycielami w szkołach ludowych: Pawła Mospaniuka nauczycielem szkoły ludowej w Lubszy; Walerję Mężykównę, młodszą nauczycielką 6-klasowej szkoły żeńskiej w Jarosławiu; Annę Pasławską młodszą nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej w Jarosławiu; Stefana Kapuścię, nauczycielem szkoły ludowej w Wierzbicy; Władysława Jankowskiego w Hołyniu; Pawła Kowalskiego, nauczycielem kierującym i Ignacego Bednarskiego starszym nauczycielem 3-klasowej szkoły w Kobyłkowie. 3. Zatwierdzić w zawodzie nauczycielskim Ludwika Maciulskiego, nauczyciela szkoły realnej w Tarnopolu. 4. Ustanowić drugą posadę nauczyciela religii rzymsko-katolickiej dla szkół ludowych w Krośnie.

5. Przyjąć do wiadomości sprawozdania krajowych inspektorów szkolnych z lustracji gimnazjum w Bochni i szkoły realnej w Tarnopolu. 6. Aprobować do użytku w szkołach średnich podręczniki: a) German i K. Petelenz. Ćwiczenia niemieckie do kl. I. Wydanie czwarte. We Lwowie 1897. Nakładem Towarzystwa pedagogicznego. Cena w oprawie 75 ct. w. a. 7. L. German i K. Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla klasy IV. Wydanie drugie. We Lwowie 1896. Nakładem Towarzystwa pedagogicznego. Cena egzemplarza w oprawie 2 k. 40 h.

Konkursy. Rada szkolna okręgowa w Jaworowie celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich ogłasza konkurs na posady nauczycielskie. Podania do 15 kwietnia br.

W sądzie obwodowym w Wadowicach opróżniona została posada wóznego z placą roczną 300 złr., dodatkiem aktywalm 25% umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą placę. Podania do 11 kwietnia br.

Rada szkolna okręgowa w Samborze ogłasza konkurs na następujące posady: Dyrektora (dyrektorki) szkoły wydziałowej żeńskiej w Samborze z placą 800 złr., dodatkiem za kierownictwo 200 złr. i wolnym pomieszkaniem, tudzież 3 posady nauczycielek z I, II i III grupy z placą 800 złr. i 10 pr. na mieszkanie, oraz wiele posad o obniższych. Podania do 15 kwietnia br.

Celem nadania posady stałego sługi szkolnego II gimnazjum (ruskiem) w Przemyślu krajowa Rada szkolna ogłasza konkurs z terminem do wnoszenia podań do 20-go kwietnia br.

(Gazeta lwowska nr. 54).

KRONIKA.

Kraków dnia 11 marca.

Kalendarz kościelny. Dziś w piątek Suchedni, Grzegorza Wielkiego; jutro Suchedni Krystyny panny i Ernesta; pojutrze Niedziela Sucha, Zacharjasza papieta.

Kalendarz myśliwski. W miesiącu marcu wolno polować na: słonki, cietrzewie, guszcze, dropie i pardwy oraz na wszelkie ptactwo błotne i wodne w ogólności.

Ochroniać należy: Jelenie, łanie, kozły, [rogacze], łanie, kozły, cielęta i szpiczaki. kury guszcze i cietrzewie, zające, i borsuki, lisy, jarząbki, bażanty, przepiórki, kuropatwy dzikie gołobie.

Kalendarz rybacki. W miesiącu marcu łowić wolno: Bolenia, lepienia i wszelkie ryby, mające przepisaną miarę.

Ochroniać należy raka zarówno samca, jak samice.

Kalendarz astronomiczny. Wschód słońca rozpoczął się dziś o godzinie 6 minut, — zachód przypada o godzinie 5 minut 39, długość dnia 11 godzin 11 minut 39.

Stan powietrza. Dnia 12 marca o godzinie 7 rano, barometr 743.6, termometr 1,4 C., wilg. 96%, wiatr wschodnio-połudny. Śnieg deszczem.

Kupujcie tylko u chrześcijan!

* **Wieczór wczorajszy** płynął, mimo silnego roznamiętowania umysłów, bez wszelkich zaburzeń. Tłumy robotników przeciągały przez Rynek, urządziły manifestację przed „Siłą“, a wreszcie podążyły na Plac Dominikański przed sklep Suskiego, w którym Daszyński przebywał. Gdy wreszcie po godzinie oczekiwanu wyszedł Daszyński, tłumy powitały go entuzjastycznie okrzykami i wiewatami! W ogólności na mieście panował wzorowy porządek.

* **Z Tow. „Oświaty ludowej“.** Zarząd główny krakowskiego Towarzystwa „Oświaty ludowej“ zawiadamia, że zwyczajne walne zgromadzenie Towarzystwa odbędzie się w sali obrad Rady m. Krakowa w niedzielę dnia 21 bm. o godzinie 4 popołudniu według następującego porządku dziennego: 1. Odczytanie protokołu walnego zgromadzenia z dnia 28-go czerwca 1895 r. 2. Odczytanie XII-go sprawozdania z działalności zarządu głównego Towarzystwa w latach 1895 i 1896. 3. Sprawozdanie i wnioski komisji kontrolującej. 4. Rozprawa nad sprawozdaniami. 5. Wybór przewodniczącego Towarzystwa i 18 członków zarządu głównego na lat 3 (kartkami). 6. Wybór 5 członków komisji kontrolującej na rok jeden (kartkami). 7. Rozprawa nad wnioskami członków Towarzystwa.

Wstęp do sali obrad dozwolonym będzie jedynie za okazaniem zaproszenia; członkowie, którzy zaproszenia przez pomyłkę nie otrzymali, zechcą się zgłosić po nie do biura zarządu Towarzystwa: ul. św. Jana L. 4 od godz. 2 do 4 popołudniu.

Ks. dr Józef Pelczar, prezes. Dr Wilhelm Dądz, sekretarz.

Wesele podlaskie, obrazek ludowy, malujący barwne czasy prześladowania unitów na Podlasiu — odegranym będzie po drugi raz i ostatni w sali dawnego teatru. Jeszcze w r. 1880 i 82 czynił starania teatr krakowski, by ta sztuka nader efektowna mogła być odegrana. Dziś może szerza publiczność zapoznać się z utworem pióra ks. dra W. Smoczyńskiego. Pierwszy występ amatorów, stow. kat. „Pracy“ powiódł się znakomicie, a mimo że to był karawał publiczność licznie dopisała. Sztuka ta porwya każdego za serce, wywołuje na przemiany śmiech serdeczny, to znów łzy wyciska. Huragan oklasków zbierał kupiecista, przygotowujący znów nowe, dowcipem niezwykłym zaprawiane krakowiaki. Dodać do tego jeszcze piękną muzykę skomponowaną przez prezesa ks. T. Bukowskiego, a całość przedstawienia wywrze na każdym jak najlepsze wrażenie. Sądźmy, że niedzielne przedstawienie zgromadzi tłumnie słuchaczy, zwłaszcza że ceny miejsc bardzo przystępne. Bilety sprzedają handle: p. Rajala w Rynku (linja A-B) oraz p. Zajączkowskiego (plac Marjański). Początek punktualnie o godz. wpół do 7-mej wieczorem.

* **Znaczna zguba.** Wózny pocztowy Sacha, wyjeżdżając we czwartek około godziny 8 wieczorem z filiji pocztowej na Piasku w drodze do głównego urzędu pocztowego, zgubił worek pocztowy, w którym znajdowało się około 8000 złr. Worek, czyli torba była umieszczona na koźle między Sachą a furmanem w czasie jazdy wozu, wysunęła się niepostrzeżenie i wypadła z wozu. Mimo natychmiastowego śledzenia zguby, worka nieodnaleziono.

Dyrekcja kolei państwowych w Krakowie donosi, że wskutek usunięcia się nasypu został na przestrzni Ostrów-Berezowica-Kopeczyńce ruch pociągów z dniam 8 marca aż do odwołania zastanowiony.

Bezczelność żydowska przechodzi wszelkie granice! Oto pisze do nas jeden z prenumeratorów: W nocy z 8 na 9 b. m. przy pociągu osobowym nr 12, kursującym ze Lwowa do Krakowa, zdarzył się fakt, który w całości zgodnie z prawdą niżej podaję: Podczas postoju powyż wymienionego pociągu na stacji w Rzeszowie wpakował się z dymiącą fajką w rękę synu wybranego narodu do przedziału III klasy dla „niepalących“ przeznaczony i tamże się

usadowił. Konduktor obsługujący pociąg, powszechnie z taktownością i spokojnego obejścia się z publicznością znany p. Józef Słowik, wezwał owego pana Arona do opuszczenia przedziału dla „niepalących“ na co p. Aron konduktorowi pogroził „iż pierwszej mu zęby wybiję aniżeli się z zajętego przedziału ustąpi“. Po powtórnym, stanowczym upomnieniu konduktora, wysiadł wreszcie p. Aron do innego przedziału, postanowił jednak po swoim zemścić się na konduktorze, sumiennie pełniącym swe obowiązki. Natychmiast po przybyciu do Krakowa udał się p. Aron, „rzeszowski obywatel“ do urzędu kolejowego i tamże zażądał książki zażaleń, którą mu też podano, tak pisał: (Tekst przepisujemy dosłownie.) „Heute Bin ich Von Rzeszów Nach Prag ein gesztigen od (zapewne ma być „hat“) der kondeker Słowik mski Carni Zrost (ma. znaczyć niski, czarny wzrost) on mi Powiedział, że mi zembu Wibiye obcengami że mósze Wiszende ze Wagoni nich rocher (ma być raucher) i Ja moszil do Krakowa Jechac we Wagone Paloucem nato Tomam Schwatków: Zalki (Salki) Kanarki z Niska Jakob Goldan Rzeszów Jankiel Naglec Mielec. Aron Bectscher m. p. Porcelan Gescheft Rzeszów“.

Czy potrzeba tu komentarza! Cały organ żydowskiej brutalności ujawnia się zbyt jaekrawo!

Z Witkowiec koło Kęt piszą do nas: Dnia 7 marca b. r. odbyło się w sali tutejszej szkoły uroczyste otwarcie Czytelni ludowej. Po niesporach zebrało się około 200 gospodarzy starszych i młodszych i kilka kobiet. Ks. prob. Jan Kwiatkowski w podniesionych słowach przemówił do zgromadzonych, wykazując im cel i zadanie Czytelni zaprowadzonej przez Towarzystwo oświaty ludowej i udowadniał, że prawdziwe oświecanie i nauczanie ludu polega na zasadach religii katolickiej i na znajomości dziejów naszej ojczyzny. Taka oświata prowadzi tylko do szczęścia tu na ziemi i w wieczności, wszelkie zaś inne wiedze, niemające powyższej podstawy są ułudami mrzonkami, przez które szatan nas chce w matnię zawikłać. Zgromadzeni słuchali z zajęciem i zaraz wypożyczili wszystkie książki, nadesłane na ręce kierownika szkoły. Szczęsny Śmiałowski właściciel obszaru dworskiego, podziękował w imieniu gminy Ks. J. Kwiatkowskiemu, miejscowemu proboszczowi za starania około zaprowadzenia czytelni. Podziękowanie to lud wszystkich z radością powitał.

Pożar w Petersburgu. D. 6. b. m. około g. 3 w nocy mieszkańcy spokojnego zaułka od ulicy Opożyńskiej w Petersburgu zbudzeni zostali ze snu świstkami alarmowej policji i rozpaczliwymi krzykami „Gore! ratujcie!“ Krzyki wychodziły z domu pod nr 22; ztąd też z początku wydobywały się gęste gęby dymu, a następnie płomień, który oświecił całą ulicę jaskrawym blaskiem. Wkrótce na miejscu wypadku stanęło kilka oddziałów straży, lecz płonącej jednopiętrowej dom drewniany z facjatami cały już był ogarnięty płomieniami i straż nie wiele mogła dopomóc.

Trudno opowiedzieć — pisze *Pet. List.* — co się działo z uboższymi mieszkańcami piętra i facjaty. Zaskoczeni przez ogień podczas snu, nieszczęśliwi rzucili się ku wyjściom i na schody, ale niestety, niższe stopnie schodów już się paliły. Niektórzy wybijali okna i wyskakowali na ulicę; jedni zdolali się w ten sposób ocalić, inni ponieśli poważne obrażenia. Wśród ogólnego popłochu jedna z mieszkanek, 19-letnia dziewczyna Archipowówna, z podziwu godną odwagą i poświęceniem uratowała przez okno sparaliżowanego ojca swego, następnie matkę, sama zaś, widocznie straciwszy przytomność po tak gwałtownym wysiłku energii, upadła i zginęła w płomieniach. Wogólności ocalili się tylko mieszkańcy frontowych mieszkań; zamieszkałi zaś od podwórza, gdzie, o ile się zdaje, najpierw wynikł ogień, nie mogli już wyskoczyć ani ująć schodami, które się najpierw zajęły. Oprócz Archipowówny zginęło jeszcze 5 osób — 3 mężczyzn i 2 kobiety.

Pomnik dla koni. Koniom, które padły podczas wojny chińsko-japońskiej, urzędowo stawiają japończycy pomnik w parku przy świątyni Josukuni-Sindsza. Pomnik składa się z piedestału, który stanowią 4 duże bryły kamienia, ułożone jedna na drugiej i kolumny żelaznej 4 metry wysokiej, na której stoi koń miedziany, około 1³/₄ metra wysokości.

Pomnik ten, jak sądzą Japończycy, przyczyni się do rozwoju w Japonji hodowli koni, budząc poszanowanie dla zwierząt, uczonych w taki sposób przez państwo.

Koniec romansu. Dzienniki powtarzają opowiadanie amerykańnika Rogersa Harrowa, zamieszkałego w Birminghamie, Albert Street 6, o losach pani Rigo, eks-księżnej Chimay, która uciekła od męża z grajkim cygańskim. „Oto fotografia b. księżny Chimay — mówił Harrow — otrzymałam ją w d. 14-y m stycznia r. b. w Peszcie z rąk samej księżny. Po przyjeździe do Pesztu na liście hotelowej spostrzegłem nazwisko mojej rodaczki, posłałem jej więc bilet wizytowy. Księżna przyjęła mnie natychmiast. Rigo w domu nie było. Rozmowa przeszła niebawem na ostatnie wypadki z życia księżnej. Tu wielkie oczy kobiety zapęliły się łzami; wyznała, iż nigdy nie kochała cygana, że jest brzydki i nieznosny, że po-

zostaje pod tajemniczym wpływem magnetycznym czarnych jego oczu, że wreszcie radaby ratować się ucieczką do matki, zamieszkałej w Cannes. Następnie księżna błagała, aby Harrow ułatwił jej ucieczkę.

Amerykanin przyrzekł, gdy jednak nazajutrz o naznaczonej godzinie zapukał do drzwi księżnej, znalazł numer hotelowy pustym. Szwajcar hotelu wyjaśnił, iż państwo Rigo wczoraj jeszcze wyjechali z Pesztu niewiadomo dokąd. Miłe złego początki, lecz koniec żaloszny.

HUMOR.

— Wynoście się w tej chwili!
— No, no proszę pana nie tak znów z góry. Cała różnica między nami tylko ta, iż pan pracuje nad drugim milionem, a ja jeszcze nad pierwszym!

Młody lekarz, czując się nagle bardzo niedobrze!
— Hurra! Pierwszy pacjent!

Daszyński wybrany!

Pękł wrzód wzbierający już oddawna! P. Ignacy Daszyński, redaktor czasopisma *Naprzód*, został wybrany z krakowskiej kurji powszechnego głosowania olbrzymią, przyniatającą większością głosów. Krakowski przypadek w udziale ten wątpliwy zaszczyt, iż jego okolica stanowi jedyny w całej monarchji okręg wyborczy, w którym socjalny demokrat mógł odnieść łatwe i świetne zwycięstwo. Jak się to stać mogło? Skąd do tego przyszło? Oto pytanie powtarzane dzisiaj przez wszystkich, nawet przez najbliższych p. Daszyńskiego przyjaciół, dla których wynik głosowania wczorajszego był zapewne taką samą jak dla innych niespodzianką. Zamiast rozdierać szaty i wypisywać rozpaczne treny z powodu tego co się stało, postaramy zdać sobie sprawę z położenia i wyciągnąć z niego poważne na przyszłość nauki.

Oto naprzód nie ulega wątpliwości, że główną podstawę powodzenia p. Daszyńskiego stanowią chmury żydostwa, które z niesłychanym zapętem, z wzorową solidarnością spieszyły do urny i z nerwowym niepokojem śledziło przebieg wyborów. W Krakowie przed lokalami wyborczymi wyczekiwały całe rodziny żydowskie, wraz z kobietami i dziećmi, tworząc jakby obozowiska armji, która wyruszyła na walkę z chrześcijaństwem. Nawet pieniądze, któremi forsowano wybór księcia Ponińskiego, tym razem nie działały na pozadliwość żydowską. Wydano hasło: „pomszczenia się za wybory w Wiedniu“; czerń żydowska z namiętnością wrodzoną swojej rasie, zabrała się do przeprowadzenia tego hasła w czyn — i wobec tradycyjnej polsko-chrześcijańskiej apatii, odniosła tryumf niebywały. Nie było ohyba pełnotłotnego żyda w Krakowie i na Podgórze, któryby głósł za p. Daszyńskim nie oddał; chorych sprowadzano z łóżek, aby drzącą ręką oddawali głos za kandydatem, w którym widzieli uosobienie antychrześcijańskiej i antynarodowej idei. Gdyby można było zająć do wszystkich karteek wyborców żydowskich, znanych z „konserwatywnych“ usposobień, można by było przekonać, że każdy z nich oddał głos socjaliście! Już w dzień wyborów rano tutejszy żydowski łachman prasowy wznosił okrzyki tryumfu z powodu, że na Śląsku Niemiec-socjalista zwyciężył polskiego kandydata. Wobec tego prostego faktu blędną wszystkie listy Eleazara! Ale spokój ludności chrześcijańskiej jest niewzruszony; tego samego dnia donosił właśnie *Czas*, że p. Kwiatkowski publicznie w Izbie handlowej krakowskiej podniósł jako „konieczną potrzebę, aby w parlamencie zasiadało więcej takich ludzi, co... Rapaport“, a dalej, że demokracja Biechoński „dziękował“ temu żydowi „za pieczę nad stosunkami krajowymi“ i wyraził nadzieję, iż „Rapaport nie odmówi krajowi swej pracy i nadal“. Ci obaj ludzie są przecież także niby Chrześcijanami i Polakami.. Czy społeczeństwo, w którym tacy ludzie mogą używać szacunku i popularności, mogłoby i umiałoby stawić czoło czerni żydowskiej, gdy ta chce pokazać swoją pomiędzy nami potęgę?..

Oporności takiej nie było też ani śladu. Była natomiast śmieszna walka pomiędzy dwoma p. Daszyńskiego kontrkandydatami z których notabene każdy, jak ognia bał się podejrzeń, że przeciwko żydom idzie! Urzędnicy polityczni i konserwatyści zwalczyli tylko jedną kandydaturę: dra Mikołajskiego, widząc w niej największe niebezpieczeństwo dla kraju, ojczyzny, państwa i tronu! Jako rzecz charakterystyczną podnieść należy, że w biurach pocztowych polecono rozlepić wskazówki co do głosowania, które zaznaczały, że są tylko „dwaj kandydaci: książę Poniński i pan Ignacy Daszyński“ Chłopom oświadczającym się za Mikołajskim czyniono wszelkie trudności w oddawaniu głosów: dość powiedzieć, że w tutejszem starostwie usiłowano ograniczyć prawo oddawania głosów z całego powiatu tylko do godziny 12 w południe; przekonano się jednak, że gdyby chciano trzymać się tego terminu mogłoby przynieść do zaburzeń; i tak masy chłopstwa, które głosowałyby przeciw Daszyńskiemu odchodziły straciwszy cierpliwość. Jednym słowem prócz żydów

najgorliwszymi pośrednimi pomocnikami p. Daszyńskiego do osiągnięcia kompletnego tryumfu byli urzędnicy starostw i konserwatyści, jedni przez swoją kompletną nieudolność i niezajomość stosunków, drudzy przez polityczne szaleństwo, które opanowało ich umysły. Sam dr Mikołajski robił także co mógł, aby swojej kandydaturze zaszkodzić; oświadczeniami swojemi połowicznymi, kokietowaniem na wszystkie strony, brakiem szerszych, głębszych, śmielszych idei, nieszczerością tryskającą z każdej enuncjacji, zraził do siebie tysiące wyborców, którzy nie mogli pokonać wstrętu do wypisania niesympatycznego nazwiska na karcie do głosowania i woleli pozostawić te karty nieużytkowane.

Kandydaturze p. Daszyńskiego trzeba było przeciwstawić jasną, szczerą, wzbudzającą zapał tłumów, szczerze demokratyczną i szczerze chrześcijańską kandydaturę; tak czyniono wobec socjalistycznych kandydatów w Wiedniu i dlatego osiągnięto zwycięstwo. Takie ciepłe wody polityczne w rodzaju programów p. Mikołajskiego sprawiają tylko polityczne nudności; nikogo nie zelektryzują, nikogo nawet szczerze nie zajmą. Przytem i chłopci także, na których jak się zdawało mógł p. Mikołajski liczyć, zachowali się obojętnie wobec niewyraźnego programu, zawodząc nadzieje i spekulacje partji ludowej. Daszyński porywał lub drażnił, ludowcy trzymali się wytrwale metody wywoływania mdości; ani jednej chyba nie zapalili do siebie jednostki. Pomimo to, okoliczność, że dr Mikołajski otrzymał stosunkowo tak nie wiele głosów chłopskich, przypisać trzeba także w znacznej mierze agitacjom ks. Stojakowskiego, który z bezbrzeżnym szaleństwem zemsty rzuca oddany mu duszą i ciałem lud w objęcia socjalistów i żydów; załatwia w ten prawdziwie występny sposób rachunki z tymi, którzy go prześladowali. I znowu widzimy zatem, że jest to konsekwencja najbłędniejszej i najfatalniejszej polityki konserwatystów, na których przede wszystkim spada odpowiedzialność za to co się stało. Oni to od długiego szeregu lat gromadzili starannie materję pod ten wrzód, którzy teraz wezbrał i pękł. Spływa w nim ferment niezadowolenia, jakiego roste wśród najszerzych sfer kraju: za Daszyńskim głosowało także, jak napewno możemy twierdzić, mnóstwo drobnych urzędników i znaczna część inteligencji, pragnąc przez ten wybór dać elektryzujący wyraz swego oburzenia na stanowisko dotychczasowych posłów polskich w sprawie stanu oblężenia w Pradze, owacji dla cara, pensyj urzędniczych, zniesienia stempla, nadużyć galicyjskich i tym podobnych spraw, leżących na sercu społeczeństwu naszemu. Były także żywiły importowane na nasz grunt ze Wschodu czy Zachodu, które przez samą miłość siania rozstroju upodobały sobie socjalistyczną kandydaturę. Moglibyśmy wskazać na profesorów Uniwersytetu, którzy głosowali za Daszyńskim i na profesorów, które brały czynny udział w zdzieraniu anty-socjalistycznych plakatów. Wogóle nasz poseł z piątej kurji oddziaływanie silnie swoją bądź co bądź wybitną indywidualnością na nerwy plei mniej lub więcej pięknej, w której ma potężnego sprzymierzeńca.

To jedno można w każdym razie najzupełniej stanowczo twierdzić, że socjalistyczny kandydat nie przez socjalistów został wybrany. Zaledwie jedna dziesiąta a może i dwudziesta część głosujących za Daszyńskim podziela jego przekonania. Jest to zatem wybór dokonany przez tłumy żydów, demonstrujących przeciw Chrześcijanom i przez żywiły irredentystyczne, demonstrujące przeciw klikom stojącym u steru. To przekonanie budzi w nas nadzieję, że był to także wybór przypadkowy i że się więcej nie powtórzy. Za sześć lat czeka p. Daszyńskiego los Pernerstorfera, bo przecież chyba zjawia się wówczas kandydatury lepsze i cokolwiek więcej z sobą przynoszące, niż mógł przynieść z sobą arystokrata, zajmujący zależne stanowisko dyrektora okręgu skarbowego, oraz liberalno-wolnomyślny lekarz, któremu za cały program starczyło uzyskanie za wszelką cenę popularności wśród włościan.

Wybory z piątej kurji w Galicji wypadły wogóle nieszczęśliwie. Poświęćmy im dłuższe uwagi. Tu zaznaczamy tylko, że wybrano kandydatów konserwatywno-liberalnych 6 (Władysław Gnięwo-sza z brodzkiego okręgu, Henryka Weisera z tarnopolskiego okręgu, Józefa Bogdanowicza ze stanisławowskiego okręgu, Witolda Lewickiego z przemyskiego okręgu, Józefa Znamirowskiego z uowo-sądeckiego okręgu oraz Stanisława Wyspockiego z sanockiego okręgu). Ludowca wybrano zaledwie jednego (dra Franciszka Winkowskiego w tarnowskim okręgu). Katolickich demokratów wybrano dwóch (ks. Leona Pastora w jarostawskim okręgu i ks. Karola Fischera w okręgu rzeszowskim) Stojakowszczyka wybrano jednego (chłopa Jana Kubika w okręgu wadowickim), Socjalistę wybrano jednego (Ign. Daszyńskiego w okręgu krakowskim). Nadto wybrano jednego Rusina umiarkowanego (księdza Grobelskiego w okręgu kołomyjskim). Wynik wyborów w okręgach lwowskim i rzeszowskim nie jest jeszcze dotąd znany.

Nie obeszło się także bez przelewu krwi. Oto despa jaką wczoraj nadeszła ze Lwowa: O godzinie 4 po południu nadeszła tutaj wiadomość, że w Dawidowie pod Lwowem zabili chłopcy przy wyborach komisarza wyborczego, dzierżawcę Popiela. Żandarmi strzelali i zabili 2 chłopów. Wysłano kawalerję do Dawidowa.

Wybory w Krakowie.

Sekcja I (Szkoła na Smoleńsku).

Przewodniczący: Bereźnicki.
Uprawnionych do głosowania 1402. Oddano głosów 944. Z tego Daszyński 743, Mikołajski 76, Poniński 121.

Sekcja II (Szkoła na Placu Matejki).

Przewodn. Bujwid.
Uprawnionych do głosowania 1430. Oddano głosów 887. Z tego Daszyński 600, Mikołajski 112, Poniński 174.

Sekcja III. i IV. (szkoła na Dietlowskiej).

W sekcji III (godzina 11³/₄). Uprawnionych do głosowania 1518. Natłok wielki, między tłoczącymi się widać wielu rzemieślników drobnych kupców, rozprawiających żywo o szansach dra Mikołajskiego. W trzeciej sekcji głosowało 944. Z tego Daszyński 747, Mikołajski 99, Poniński 98.
W sekcji IV; Uprawnionych do głosowania 1436 osób. Naganiacze żydowscy, ze służby Daszyńskiego, sprowadzają tu wyborców z pobliskiej kawiarni Splittera, w której na gwałt wypełnia się karty i głosy zyskuje od przepelniających lokal wyborców.
W czwartej sekcji głosowało 922. Z tego Daszyński 766, Mikołajski 76, Poniński 80.

Sekcja V i VI (Szkoła barakowa na ul. Krowoderskiej).

Sekcja V, przewodniczący prof. dr Jordan.
W piątej sekcji uprawnionych do głosowania 1476. Głosowało 885. Z tego Daszyński 643, Mikołajski 114, Poniński 120.

Sekcja VI, przewodniczy prof. dr Kasperek.
W sekcji szóstej uprawnionych do głosowania 1415. Głosowało 877. Z tego Daszyński 636, Mikołajski 109, Poniński 132.

Sekcja VII (Szkoła św. Barbary na M. Rynku).

Przewodniczący prof. Leo.
Uprawnionych do głosowania 1444. Głosowało 958. Z tego Daszyński 738, Mikołajski 106, Poniński 112.

Sekcja VIII i IX (Szkoła przy ul. Lubicz w ogr. angielskim).

W sekcji VIII przewodn. prof. Cyfrowicz.
W sekcji ósmej uprawnionych do głosowania 1373. Głosowało 876. Z tego Daszyński 593, Mikołajski 122, Poniński 155.

W sekcji IX przewodniczył dr Fr. Paszkowski.
W sekcji dziewiątej uprawnionych do głosowania 1437. Głosowało 848. Z tego Daszyński 598, Mikołajski 104, Poniński 142.

Sekcja X. (szkoła na Kazimierzu).

Sekcja X. (godzina 12). Uprawnionych do głosowania 1409. Sala wyborcza pusta, dopiero po południu wzmożł się udział wyborców. Żydzi pełni nadziei, że Daszyński bez ściślejszego wyboru wyjdzie. W najbliższym szynku Markusa Komitaua urządzono biuro polowania na głosy. Harmider straszny, dowodzą tu sami żydzi, pakując wyborców po pięciu i sześciu z wypełnionymi kartami głosowania do fiaków uwożących ich do właściwych sekcji.

Uprawnionych do głosowania 892 głosów. Z tego Daszyński 694, Mikołajski 79, Poniński 116.

Sekcja XI (Szkoła przy ul. Rajskiej).

Przewodn. Ślęk.
Uprawnionych do głosowania 1468. Głosowało 866. Z tego Daszyński 620, Mikołajski 87, Poniński 118.

Sekcja XII i XIII (Szkoła na Dajworze).

W sekcji XII uprawnionych do głosowania 1412. W sekcji dwunastej głosowało 835. Z tego Daszyński 600, Mikołajski 96, Poniński 137.
W sekcji trzynastej głosowało 922. Z tego Daszyński 708, Mikołajski 89, Poniński 122.
W obu sekcjach na Dajworze utrzymywało wojsko szpaler, podług socjalistycznej ordnerzy nie zorganizowali własnego szpaleru. Wojsko cofnęło się w głąb budynku.

Sekcja XIV (Magistrat).

Przewodn. prof. dr Zoll.
Uprawnionych do głosowania 1041. Głosowało 691. Z tego Daszyński 446, Mikołajski 107, Poniński 133.

Ogółem w mieście Krakowie uprawnionych do głosowania było 19.709. Głosowało 12.347. Z tego otrzymał p. Ignacy Daszyński 9.132 gł., dr. Szczepan Mikołajski 1377 gł., księżę Aleksander Poniński 1762.

Z gmin podmiejskich (Grzegórzki, Czarna Wieś i t. d.) głosowało w starostwie krakowskim 1037 wyborców. Z tego Daszyński otrzymał 916 głosów, dr Mikołajski 30 gł., ks. Poniński 48 głosów.

W gminie Krowdrza głosowało 863 wyborców. Z tego Daszyński 674, Mikołajski 141, ks. Poniński 16.

W Prądniku Czerwonym głosowało 961 wyborców. Z tego Daszyński 732, Mikołajski 85, Poniński 89.

W Zwierzynca głosowało 994 wyborców. Z tego Daszyński 840, Mikołajski 75, Poniński 54.

W Mogile głosowało 520. Z tego Daszyński 180, Mikołajski 26, Poniński 227.

W Zabierzowie głosowało 978. Z tego Daszyński 645, Mikołajski 92, Poniński 153.

W Ruszcy głosowało 578. Z tego Daszyński 330, Mikołajski 109, Poniński 109.

W Liszkach głosowało 995. Z tego Daszyński 844, Mikołajski 19, Poniński 42.

W Morawicy głosowało 963. Z tego Daszyński 424, Mikołajski 248, Poniński 202.

W Rybnej głosowało 779. Z tego Daszyński 348, Mikołajski 320, Poniński 51.

Z Czernichowa sprawozdania nie nadeszły do godziny 1 w nocy.

W całym powiecie krakowskim głosowało zatem 7768. Z tego Daszyński otrzymał 5942 gł., Mikołajski 925, Poniński 1001.

W powiecie podgórskim głosowało ogółem 7686. Z tego Daszyński 6228, Mikołajski 923, Poniński 307. (W samym Podgórzu oddano na Daszyńskiego 2167 gł., Mikołajskiego 12 gł., ks. Ponińskiego 100. Szczegółowych dat głosowania w Skawinie nie posiadamy).

Ogólny wynik przedstawia się jak następuje: Oddano głosów 28.699. Z tego otrzymali pp.

Ignacy Daszyński (socjalista) 21,302 gł.
dr Szczepan Mikołajski (ludowiec) 3,445 głosów.
ks. Aleksander Poniński (konserwatysta) 3,059 gł.

Wybrany został zatem posłem z krakowskiej kurji powszechnego głosowania p. **Ignacy Daszyński**, socjalista, redaktor czasopisma *Naprzód*. Jest to czwarty z rzędu wybrany już do nowego parlamentu międzyrodowy socjalista; z ogólnego zaś porządku 29 poseł, wybrany już w obecnych wyborach do nowej austriackiej Rady państwa.

Wybory do parlamentu.

(Telegraficzne sprawozdanie Głosu Narodu).

I. Wybory w Galicji:

Piąta kurja.

Okręg lwowski.

Lwów 12 marca (rano). Przebieg wyborów wogóle spokojny. Robotnicy głosują tłumnie, inteligencja wstrzymuje się od głosowania. Wieczorem przeciągały przez miasto liczne gromady, śpiewając „Czerwony sztandar“ i wznosząc okrzyki na cześć Kozakiewicza. Wojska na mieście nie widać. Pogotowia wojskowe skonsygnowano w koszarach. Kandydata Breitera usiłowano obić, ledwo zdołała go uratować policja.

Głosowało 14.930. W miejskim okręgu otrzymali: Kozakiewicz otrzymał 9435, Mochnacki 3235, Breiter 1812. W okręgu wiejskim głosowało 11.525 wyborców, Kozakiewicz otrzymał 2481, Mochnacki 2554, Breiter 2249. Nie nadeszły jeszcze rezultaty z Jaryszowa, z Bilki szlacheckiej i z Dawidowa. Komisja wyborcza odczytała pracę o godzinie 12-iej w nocy do jutra.

Wybór socjalisty Kozakiewicza prawie pewny.

Okręg wadowicki.

Myślenice 11 marca (w południe). Małocha otrzymał głosów 55, kandydat Komitetu Centralnego Zajączek głosów 11.

Wieliczka 11 marca (w południe). Dr Dobija otrzymał głosów 11, Małocha głosów 2, Zajączek głosów 3, Kubik głosów 87. Głosowało 103 wyborców.

Żywiec 11 marca (w południe). Jan Kubik otrzymał głosów 107, Franciszek Zajączek głosów 60, Wojciech Małocha głosów 15.

Chrzanów 11 marca (w południe). Kubik otrzymał głosów 71, Małocha głosów 46, dr Małdziński głosów 28, Zajączek głosów 6. Głosowało 151 na 182 wyborców.

Biała 11 marca (w południe). Jan Kubik otrzymał na 176 głosujących 116 głosów. Wedle nadesłanych wiadomości z innych miejscowości, otrzymał dotychczas Kubik 549 głosów z oddanych 947, a w szczególności w Zywiec 107, w Wieliczce 87, w Wadowicach 156 w Myślenicach 83.

Wadowice 12 marca (rano). Posłem został wybrany zaraz w pierwszym głosowaniu włościanin-stojałowski **Jan Kubik** (30-ty wybrany poseł) Głosowało 883. Z tego Kubik 551, chłop-ludowiec Małocha 108, kandydat Kom. Centr. Zajączek 169, katol. demokr. dr Małdziński 28, socjal. Englisch 16, dr Dobija 11.

Okręg nowosądecki.

Nowy Targ 11 marca (w południe). Wybory odbyły się pod niezwykłą presją starostwa. Mimo tego **Stanisław Potoczek** otrzymał ogromną większość. Na 137 wyborców wybrany **Stanisław Potoczek** 83 głosów.

Limanowa 11 marca (w południe). **Stanisław Potoczek** otrzymał głosów 81, Znamirowski głosów 20, Misiołek głosów 20. Rozstrzelonych głosów 11.

Grybów 11 marca (w południe). **Józef Znamirowski** otrzymał głosów 51, **Stanisław Potoczek** głosów 36, **Leon Misiołek** głosów 5.

Gorlice 11 marca (w południe). **Znamirowski** otrzymał 108, **Potoczek** 38 głosów. W mieście panuje spokój. Czekamy na wynik obliczenia w innych miastach.

Nowy Sącz 12 marca (rano). Ogólny wynik: katol. dem. włościanin **Stanisław Potoczek** 386, kand. Kom. Centr. **Znamirowski** 291, reszta głosów dla socjalisty. Zarządzono wybór ściślejszy.

Gorlice 12 marca (rano). Przy wyborze ściślejszym **Znamirowski** otrzymał 106 głosów, **Stanisław Potoczek** 6 głosów.

Nowy Targ 12 marca (rano) Przy wyborze ściślejszym **Stanisław Potoczek** na 128 głosujących otrzymał 96 głosów.

Limanowa 12 marca (rano). Przy wyborze ściślejszym **Stanisław Potoczek** otrzymał głosów 82, **Znamirowski** 28.

Nowy Sącz 12 marca (rano). Przy pierwszym głosowaniu na 807 głosujących **St. Potoczek** otrzymał 383, **Znamirowski** 291, **Misiołek** 114, rozstrzelone 18. Przy wyborze ściślejszym **Znamirowski** otrzymał 364, **St. Potoczek** 341.

Wybrany posłem (31-wszy) **Józef Znamirowski**, wójt z Krynicy.

Okręg tarnowski.

Bochnia 11 marca (w południe). **Ks. Adam Kopyciński** otrzymał głosów 97, **Winkowski** 92 gł. socjalista **Sułczewski** 4 gł.

Pilzno 11 marca (w południe). **Ks. Kopyciński** otrzymał 62 głosy, **Winkowski** 29 gł.

Dąbrowa 11 marca (w południe.) **Winkowski** otrzymał głosów 88, **ks. Kopyciński** 25.

Bochnia 11 marca (w południe). Głosowało ogółem 888 wyborców. **Ks. Kopyciński** otrzymał 404 głosy, **Winkowski** 426 głosów, socjalista **Sułczewski** 55 głosów. Zarządzono wybór ściślejszy między **ks. Kopycińskim** i **Winkowskim** jeszcze w ciągu dnia dzisiejszego.

Bochnia 12 marca (rano). Przy wyborze ściślejszym **ks. Adam Kopyciński** otrzymał głosów 87, **dr Winkowski** 82.

Dąbrowa 12 (marca (rano). Przy wyborze ściślejszym **ks. Kopyciński** otrzymał 32 głosy, **Winkowski** 77.

Tarnów 12 marca (rano). Przy pierwszym głosowaniu na 891 głosujących **ks. Kopyciński** 404, **Winkowski** 427. Reszta rozstrzelona. Przy wyborze ściślejszym **dr Winkowski** otrzymał 412 głosów, **ks. dr Adam Kopyciński** 380 głosów. Wybrany zatem posłem (32-gi) **ludowiec dr Franciszek Winkowski**.

Okręg rzeszowski.

Nisko 11 marca (w południe). **Ks. Fischer** otrzymał głosów 69, gospodarz wiejski **Piróg** 46.

Tarnobrzeg 11 marca (w południe). **Ks. Fischer** otrzymał głosów 27, chłop **Mączka Jan** głosów 107.

Kolbuszowa 12 marca (rano). Chłop-stojaków-czyk Tyburczy otrzymał 95, ks. Fischer 47 głosów.

Rzeszów 12 marca (rano). Przyszło do ściślejszego głosowania pomiędzy Tyburczym a ks. Fischerelem.

Tarnobrzeg 12 (marca (rano). Przy ściślejszem głosowaniu ks. Fischer otrzymał 35 gł., Tyburczy 71.

Rzeszów 12 marca (rano). Przy wyborze ściślejszym ks. Fischer 373, włościanin-stojaków-czyk Tyburczy 291. **Wybrany posłem** (33-ci) ks. Karol Fischer, katolicki demokrat.

Okręg sanocki.

Sanok 11 marca (w południe). Stapiński otrzymał głosów 286, **Wysocki** 387, również Krasnosielski 148. Zarządzono wybór ściślejszy.

Lisko 12 marca (rano). Głosujących 103. Julian Krasnosielski (rad. ruski) otrzymał 49 głosów, Stanisław Wysocki 45, Jan Stapiński (ludowiec) 9 głosów.

Sanok 12 marca (rano). Przy pierwszym głosowaniu na 832 głosujących Wysocki otrzymał 387 gł., Stapiński 286 gł., Krasnosielski 148 gł. **Przy wyborze ściślejszym Wysocki** 426 Stapiński 339. **Wybrany posłem** (34-ty) Stanisław Wysocki, kandydat Komitetu Centralnego.

Okręg jarosławski.

Jarosław 11 marca (w południe). Żelaszkiewicz (socjalista) otrzymał 173, ks. Pastor 50, Hospod 9 głosów. Dwie karty próżne.

Jarosław 12 marca (rano). 871 głosujących. Ks. Leon Pastor 341, Kornel Żelaszkiewicz 314, Józef Hospod 201, nieważny 1, rozstrzelone 73. **Zarządzono wybór ściślejszy, przy którym ks. Pastor wybrany został 38 głosami większości.**

Jarosław 12 marca (rano). Przy pierwszym głosowaniu na 871 głosujących ks. Pastor otrzymał 341 gł., socjalista Żelaszkiewicz 314, Hospod 201. **Przy wyborze ściślejszym głosowało 744 wyborców.** Ks. Pastor 391, Żelaszkiewicz 353. **Posłem wybrany (35-ty) katolicki demokrat ksiądz Pastor.**

Jarosław 12 marca (rano). **Z okazji wyborów wybuchły tu socjalistyczne zaburzenia. Piechota rozpędza tłumy. Ksiądz Pastor znajduje się w osobistym niebezpieczeństwie.**

Okręg przemyski.

Sambor 11 marca (w południe). Wybory odbyły się spokojnie. Dr **Lewicki** otrzymał 168 głosów. Iwan Franko radykał ruski 40 gł.

Drohobycz 11 marca (w południe). Dr **Lewicki** otrzymał 82 głosy, Franko 46 gł.

Przemysł 11 marca (w południe). **Posłem wybrany dr Witold Lewicki 505.** Dr Iwan Franko otrzymał głosów 317.

Przemysł 12 marca (rano). **Wybrany posłem (36-ty) dr Witold Lewicki,** kandydat Komit. Centr.

Okręg stanisławowski.

Stanisławów 11 marca (w południe). Posłem wybrany **Bogdanowicz** 469 głosami. Ruski kontrkandydat chłop Huryk 456 głosów. **Wybrany posłem Józef Bogdanowicz,** kand. kom. Centr.

Stanisławów 12 marca (rano). **Posłem wybrany (37-ty) Józef Bogdanowicz** kandydat Komitetu Centralnego.

Okręg kołomyjski.

Kołomyja 11 marca (w południe). Na 977 głosów Rusin Okuniewski otrzymał 436 głosów. **Posłem wybrany został ksiądz Grobelski 533 głosami.**

Kołomyja 12 marca (rano). **Wybrany posłem (38-ym) ksiądz Grobelski,** kandydat Komitetu Centralnego.

Okręg stryjski.

Stryj 11 marca (w południe). Na 880 głosujących otrzymali właściciel dóbr **Rojowski** 477, rusin Mogilnicki 402 głosy. **Wybrany posłem Kazimierz Rojowski,** kand. kom. Centr.

Stryj 12 marca (rano). **Wybrany posłem (39) Kazimierz Rojowski,** kandydat Komitetu Centralnego.

Okręg tarnopolski.

Tarnopol 11 marca (w południe). Wybrany **Henryk Weiser** 484 głosami. Na ks. Aleksandra Mironowicza (Rusina) padło 402 głosów. **Wybrany posłem Henryk Weiser,** kand. kom. Centr.

Tarnopol 12 marca (rano). **Wybrany posłem (40-ym Henryk Weiser,** kandydat Komitetu Centralnego.

Okręg brodzki.

Brody 12 marca (rano). Głosowało 941 wyborców. **Władysław Gniewosz** z Kontów otrzymał 522 głosy Michał Olejnik 482. **Wybrany posłem (41-ym) Władysław Gniewosz.**

Okręg borszczowski.

Borszczów 12 marca (rano). Głosowało 958 wyborców. Ruski radykał dr Roman Jarosiewicz otrzymał 475 gł., radca dworu Lucyljan Krynicki 447 głosów.

Borszczów 12 marca (rano). Przy pierwszym głosowaniu oddano 955 gł. **Zarządzono wybór ściślejszy** pomiędzy ruskim radykałem drem Romanem Jarosiewiczem, a Rusinem umiarkowanym radcą dworu Lucyljanem Krynickim. **Wybór ściślejszy odbędzie się dopiero dzisiaj.**

li. Piąta kurja Górnej Austrii.

Linz 12 marca (rano). Katolicki demokrat dr Alfred Ebenhoch otrzymał głosów 383. Socjalista Weiguny, krawiec 105. Posłem wybrany: (42) dr Alfred Ebenhoch.

Steyr 12 marca (rano). Katolicki demokrat ksiądz dr Leopold Kern 430. Socjalista robotnik Beer 64. Posłem wybrany: (43) ks. dr Kern.

Wels 12 marca (rano). Katolicki demokrat Jerzy Doblhammer 444. Socjalista Schuster 4, kupiec Ertl 42. Posłem wybrany: (44) Jerzy Doblhammer.

OSTATNIA POCZTA

Berlin 11 marca (w południe). Według *Freisinn. Ztg* sekretarz stanu admirał Hollmann, wniósł prośbę o dymisję. Prośba ta została wywołana różnicą zdań między Hollmannem a kanclerzem państwa i sekretarzem skarbu. Gdyby prośba Hollmanna została nieuwzględniona, musieliby ks. Hohenlohe i Posadowski dążyć do możliwie najzupełniejszego pogodzenia swego zapatrywania z zapatrywaniem szefa marynarki, jeżeli sami nie chcą otrzymać dymisji.

Berlin 11 marca (w południe). *National Ztg.* w artykule, zatytułowanym: „Kwestja floty i polityka wewnętrzna“, powiada, iż położenie parlamentarne jest widocznie poważne. Sekretarz stanu, admirał Hollmann postanowił ustąpić, jeżeli mu się nie uda przeprowadzić zadań etatu za rok 1897/98. Centrum natomiast postanowiło uchwalić tylko budowę pancernika pierwszej klasy, a nie pozwolić na budowę dwóch krążowników.

Londyn 11 marca (w południe). Królowa Wiktoria odjechała wczoraj rano do Portsmouth, stamtąd zaś odplynęła do Hawru.

Madryt 11 marca (w południe). Jenerał Pola-
wieja zażądał posiłków w liczbie 20 bataljonów. Jenerał jest poważnie chory na wątrobę.

Ostatnie telegramy „Głosu Narodu“.

Paryż 12 marca (rano). Arton złożył wczoraj przed sędzią śledczym zeznanie wysoko kompromitujące wiele parlamentarnych osobistości. Skutkiem zeznań tych wdrożono śledztwo przeciw rzeczonym osobom. Zeznania Artona omawiają dokładnie sprawę użycia owych dwóch milionów.

Paryż 12 marca (rano). Jenerał Galieni złożył z tronu i wysłał na wygnanie na wyspę Reunion królową Madagaskaru.

Zürich 12 marca (rano). Na szwajcarskiej kolei wschodnio-północnej panuje ogólny strejk.

Wojna na Wschodzie.

Na Krecie walka trwa w dalszym ciągu. W Atenach prowadzą się gorączkowo dalsze zbrojenia, z którym równolegle idą przygotowania wojenne Turcji na granicy Tessalskiej. Dotychczas przewieziono z Konstantynopola do Saloniki 35 bataljonów wojska. Uchwalono także reorganizację Towarzystwa Czerwonego Półksiężycyca. Najciekawszą jednak sprawą dnia jest stanowisko jakie wobec greckiej odpowiedzi na zbiorową notę zajmą europejskie mocarstwa. Dotychczas zanotować można tylko poszczególne głosy. I tak donoszą z Berlina, że ponieważ rząd tamtejszy stoi na tem stanowisku, iż o wymianie opinii z Grecją wogóle nie może być mowy i że między mocarstwami mogą się toczyć układy tylko o to, jakie mają być użyte środki przymusowe, a nigdy nad tem, czy te środki mają być zastosowane, przeto rząd niemiecki nie bierze udziału w rokowaniach, jakie skądinąd próbowane są jeszcze w Atenach. *Nord. Allg. Zeitung* pisze: „Można stwierdzić, że żadne z sześciu mocarstw nie jest skłonne odstąpić w zasadzie od żądań, postawionych wobec Grecji w identycznych notach mocarstw. W sprawie zagrożonych środków przymusowych toczą się rokowania, mające zapewnić wspólne i zupełne porozumienie w działaniu mocarstw. Jeśli można przewidywać, że rokowania potrwać jeszcze pewien czas, powodem są głównie względy, z jakimi wobec parlamentu liczy się muszą rządy angielski i francuski“.

Warto też zanotować wiadomość z Londynu, która się pojawiła w niektórych kontynentalnych pismach, a wedle niej rząd grecki, w uzupełnieniu poniedziałkowej oficjalnej odpowiedzi, przez usta swoich reprezentantów u mocarstw zaproponować miał gabinetowi europejskiemu poufnie następujące warunki kompromisowe: zwierzchnictwo sultana nad Kretą tymczasowo będzie utrzymane; flota grecka odpłynie z wód kretańskich; jenerał europejski obejmie komendę nad wojskiem greckim na Krecie; plebiscyt zadecyduje o losach Krety. Powiadają, że ustne te uzupełnienia mogą dać podstawę do dalszych rokowań. Berlińskie sfery polityczne nie przypuszczają zupełnego odrzucenia propozycji greckich; zapewne udzielona będzie odpowiedź, która nie będzie wymagała natychmiastowego zastosowania środków przymusowych, lecz nawiąże dalsze układy. Francja, Anglja i Włochy skłaniają się ku temu.

Od przygodnego korespondenta otrzymujemy wreszcie następującą depezę z Wiednia: „W sferach dyplomatycznych ułożono podobno następujący porządek akcji: naprzód pokojowa blokada dla uratowania powagi mocarstw, potem plebiscyt na Krecie, wreszcie kongres europejski.“

Sofja 11 marca (w południe). Przybył tu Halki-bej celem zażądania, w imieniu sultana, od ks. Ferdynanda tłumaczenia, co znaczą uzbrojenia bułgarskie.

Kolonja 11 marca (w południe). Większa część greckiej floty odpłynęła ku brzegom Tesalji. W Pireusie nie widać ani jednego okrętu. Na Krecie rozgorzenie wzrasta. Miastu Kandji grozi podpalenie. Trwa także walka koło Suda. W Retymnie muzułmanie zrabowali domy chrześcijańskie. Mocarstwa zamierzają podobno obsadzić silniejszą załogą szereg punktów przybrzeżnych Krety.

Ateny 11 marca (w południe). Rząd grecki zaprotestował przeciw postępowaniu admirałów z konsulem greckim Baraklisem, i zażądał zadośćuczynienia.

Kanea 11 marca (w południe). Oswobodzenie Muzułmanów, zamkniętych w Kandano, połączone było z wielkim niebezpieczeństwem. Oddziały europejskich załóg okrętowych wyprowadziły z Kandano 523 mężczyzn, 1.047 kobiet i dzieci, oraz 340 żołnierzy. W Spaniaco uwolniono 112 żołnierzy. Niedostateczna liczba statków stanęła na przeszkodzie odwiezienia wszystkich rodzin mahometańskich. Oddziały mocarstw pozostaną w Selino aż do chwili, kiedy wszyscy Mahometanie będą przewiezieni. Uwolnieni muzułmanie, przybyli wczoraj do Kanei na pokładzie włoskiego statku.

Wiedeń 12 marca (rano). Rokowania między gabinetami trwają nieprzerwanie. Punkt ciężkości zdaje się leżeć w Paryżu.

Wiedeń 12 marca (rano). Admirałowie europejscy ułożyli już podobno plan akcji przeciw statkom greckim, składający się podobno z 7 punktów.

Kolonja 12 marca (rano). *Köln. Ztg.* zapewnia na podstawie telegramu z Paryża, że porozumienie w sprawie środków przymusowych jeszcze nie nastąpiło. Rosja kiernje obecnie całą sprawą. Niemcy i Austro-Węgry zgadzają się najzupełniej z Rosją co do użycia środków przymusowych. Car miał we środę po południu wysłać komendantowi rosyjskiej eskadry na wodach kretańskich i rosyjskiemu posłowi w Atenach ostre wskazówki. Hr. Murawiew wziął górę nad wpływami pokrewieństwa na rosyjskim dworze.

Paryż 12 marca (rano). Król Jerzy oświadczył, że mocarstwa mniej są zaniepokojone aneksją Krety przez Grecję, aniżeli dowodami siły życiowej, której Grecja na morzu Śródziemnym dowiodła.

Paryż 12 marca (rano). Na wczorajszym posiedzeniu Izby oświadczył Hanotaux, że obecnie panuje żywa wymiana zdań między mocarstwami. Minister prcsi dla tego o odłożeniu dyskusji nad interpelacją do poniedziałku, ponieważ sytuacja może być wówczas w ecej wyjaśniona.

Ateny 12 marca (rano). Napływ ochotników jest ogromny. Wczoraj pierwsze oddziały odpłynęły do Tessalji.

Ateny 12 marca (rano). Do Larissy odejść ma 40.000 ludzi rezerwy.

Ateny 12 marca (rano). Na Krecie panuje głód. Eskadra torpedowców powróciła na wody greckie.

Kanea 12 marca (rano). Wiadomość o przybyciu angielskich i włoskich parostatków przewożących z wojskiem jest mylna. Parowiec angielski przywiózł środki żywności, włoski, jeńców. W Selino, Retymno i Kandji, Turcy pozostali w tych miastach, rabują domy Chrześcijan, opuszczone przez właścicieli. W okolicy Kanei posiadłości wiejskie są dalej pustoszone.

Proszę wszędzie i zawsze żądać

tutek fabryki „Polonia“ Rudolfa Herliczki w Krakowie

gdyż te są dotąd jedynie za najlepsze uznano. -- Nowy cennik tychże tutek opuścił właśnie prasę i jest wraz z próbkami darmo do nabycia.

Restauracja w Hotelu Pollera F. Wojcieckiego w Krakowie.
Objad za 1 złr. 635
Piętek dnia 12-go Marca b. r.

I. Rosół z wermiszlem
 Consomme Royal
 Barsch le petit russe
 Łosoś z masłem

II. Jajka sos tomatem
 Vol-au-vent financieré
 Szt. mięsa z ówilką
 Szczupak smażony

III. Polędwica z różną krokiet.
 Supreme de veau
 Brochette de monton
 Pirogi z kapustą

IV. Placek z serem
 Galaretki maraskin.
 Ser — Owoce — Kawa

Kolacja z 3 dań 75 ct.
BULJON własnego wyrobu z dzicyzny kilogr. ztr. 4-50.

LEŚNICTWO ZASSÓW pod Czarną

Tadeusza hr. Łubińskiego, poleca do kultur wiosennych niżej podane: Nasłona i sadzonki leśne, drzewka i krzewy parkowe i owocowe, tudzież rośliny pnące, trwałe, po cenach najniższych:

Nasłona badane przez krajową stację botaniczno-rolniczą w Dublanich. Ceny podane w centach za 1 funt = 50 dkgr.: Jodła 45, modrzew 50, sosna zwyczaj. 140, czarna 160, amerykańska 450, świerk 100, akacja 30, brzoza 25, jłóg 20, jawor 30, jasion 20, klon 10, olcha czarna 40, olcha biała 35, wiąz 50, żarnowiec 40. Przy znacznym odbiorze rabat.

Sadzonki leśne różnego wieku i wysokości: Jodła, modrzew, sosna zwyczajna i czarna, świerk, akacja, buk, brzoza, cierni, (jłóg na żywopłoty), dąb, iglicznia, jawor, jasion, klon, olcha czarna, orzech czarny, wiąz i żarnowiec. Zapas z górą 20.000 000.

Drzewka parkowe: Cis, cyprys, jodła Dougl, zielona i szara, jodła normandzka i balsamiczna, modrzew, miłorząb, sosna, zwyczajna, czarna i amerykańska, świerk, tnja, akacja, bożodrzew zwyczaj. i czerwony, brzoza, dąb czerwony, cierni Chryst., grab, iglicznia trójkolczasta i bez kolecia, jasion zwyczajny i szary, jawor pospolity i kalifornijski, jarzab zwyczaj. i amerykań., kasztan posp. i różowy, klon posp., jesionolistny, tatarski, czerwony i purpurowy, lipa szerokolistna i kamienna, morwa biała i czarna, olcha czarna, orzech amer., platan wschodni i zachodni, surmia wspaniała, topola srebrna, włoska, kanadyjska i osika, wiśnia turecka, wiąz drobnolistny, szerokolistny i amerykań. Zapas 500.000.

Drzewka i krzewy owocowe: Agrest, czereśnia, grusza i jabłń dzika, jabłko rajskie, kasztan jadalny, leszczyna, malina, porzeczka, orzech włoski, śliwa węgierska i mirabolanka, wiśnia czarna. Zapas 20.000.

Krzewy: Akacja krzew, bez trzeci, bacharis, bnkszpan, ceanotus, dereń, fontanisia forsytia, grochownik, indigo, jadowiec, wrgł piramid, kalina, korzennik, koronilla, kruszyna, kwacznica posp. i czerw., machoń, porzeczka, przyczepnik, ptasi dziób, róża szwedzka, uralska i dzika, tarnina, tawuła posp. i japońska, tulipowiec, truszczelina, tyśiącznik, wrzos, złotokap alpejski, żylistek biały i karbowany. Zapas 50.000.

Rośliny pnące trwałe: Konkornak fajka, powojnik, petlika grecka, pięciolistek, trąbkowiec, wino dzikie i szlachetne.

Szczegółowe cenniki z opisem wymiennych gatunków i sposobem uprawy przesyłamy opłatnie.
 Z wysokim szacunkiem
Zarząd leśny w Zassowie pod Czarną,
 p. p. Zassów, st. kol. i tel. Czarna.
 600 4 20

5 pokoi, kuchnia, dwa przedpokoje z gankiem na front z pięknym widokiem, w zdrowym powietrzu, w Dębniakach do wynajęcia. Miejscowość wskaże Adm. „Głosu Narodu”. 475 9-8

SKLEP
 bardzo duży, widny, z dwoma upikacjami w podwórzu, odpowiedniemi na pracownię, warsztat, lub mieszkanie, przy ul. Florjańskiej l. 34, gdzie skład maszyn Sintera (Neidlinger) jest od 1-go Lipca b. r. do wynajęcia.
 Blizsza informacja w Adm. „Głosu Narodu” 4 2 606

Realność
 Kępietowa, w Krowodrzy Murowanej, blisko torów kolejowych przydatna na zakład fabryczny lub przemysłowy, do sprzedania lub zamiany na kamienicę w mieście. — Wiadomość w biurze budowniczego P. Kozłowskiego. (Ul. Retoryki l. 4 od godz. 1—3. 4 5 612

3362 0
 placu budowlanego w jednym kwadracie, w bliskości wody, tuż przy ulicy Przedmieście Krakowa, odpowiednio na fabrykę, zakład przemysłowy, lud do parcelacji, jest do sprzedaży za gotówkę, lub zamianę na kamienicę lub folwark w bliskości Krakowa. Wiadomość w Adm. „Głosu Narodu”. 636 4 3

Dla abonentów „Głosu Narodu”

BIBLIOTEKA wyborowych Powieści i Romansów rocznik V

z premją bezpłatną, znakomitą do wyboru
„Encyklopedia powszechna”
 wydania Noskowskiego w Warszawie, 2 grube tomy albo

„WOJNA I POKÓJ”
 hr. Lwa Tołstoja

9 dużych tomów formatu Biblioteki kosztuje jak dawniej 8 złr.
 Abonenci „Głosu Narodu” mają zniżone mimo tak kosztownej premji na 7 złr.
 Z premją inną to jest „Swobodny lot” Wernera powieść 2 tomowa albo „Nad jeziorem” Józefa Rogosza powieść 2 tomowa, jak w roku przeszłym dla abonentów „Głosu Narodu” za 6 złr.

Biblioteka wyborowych Powieści i Romansów wychodzi od 1 Października.
 Dotychczas jest już w V-ym roczniku ukończona powieść satyryczno-polityczna, 2 tomowa, **Józefa Rogosza**

„BLAGIERZY”
 jest to powieść uznana przez krytykę za jedną z najlepszych, przedwcześnie zgasłego powieściopisarza, którego pióro zanadto jest znane czytelnikom „Głosu Narodu”, byśmy mieli potrzebę rozwozić się nad jego zaletami.

Rozpoczęty rozgłosny romans **Jerzego Maldaque**
„PIĄTE: NIE ZABIJAJ”

Prenumerata roczna 8 złr. (16 marek), półroczna 4 złr. (8 marek), kwartalna 2 złr. (4 marki), w Ameryce 5 dolarów.
 Przy zamówieniach z prowincji proszę dołączyć 50 cent. na opłacenie poczty.

C. K. AUSTRIACKIE KOLEJE PAŃSTWOWE. 100 101 ?
WYCIĄG Z ROZKŁADU JAZDY ważnego od 1 października 1896 roku (według czasu środkowo-europejskiego).
Odjazd z Krakowa (względnie z Podgórza):
 5-05 rano poc. międz. z Podgórza Plasz., 5-11 rano poc. międz. z Podgórza przystanku do **Oświęcimy**; ma tam połączenie do Wiednia i Wrocławia. — 6-31 rano poc. posp. Nr. 3 z Krakowa, 6-38 rano poc. posp. Nr. 3 z Podgórza Plaszowa do **Podwoleczysk**; ma połączenie w Podgórzu Plaszowie od Suchy, w Rzeszowie do Jasła i Nowego Zagórza, a w Przemyśle do Chyrowa i Nowego Zagórza. — 8-50 rano poc. osob. Nr. 15 z Krakowa, 9-00 rano poc. osob. Nr. 15 z Podg. Plasz. do **Lwowa**, ma połączenia w Podgórzu Plasz. od Suchy, Kalwarii i Wadowic, w Bierzanowie do i od Wieliczki, w Tarnowie od Orłowa, w Dębicy do Rozwadowa i Nadbrzezia, a w Przemyśle do Chyrowa, Stryja i Stanisławowa. — 8-40 rano poc. międz. z Krakowa (przez Zwierzyn.) 8-54 rano poc. międz. ze Zwierzynca, 9-05 przed połud. poc. osob. z Podgórze Plasz., 9-11 przed połud. poc. osob. z Podgórze-przyst. do **Husiatyna** przez Suchą, N. Sącz, N. Zagórz; ma połączenie w Kalwarii do Wadowic i Bielska, w Suchy do Żywca i Zwardonia, w N. Sączu do Orłowa i Koszyc. — 11-00 przed połud. poc. osob. Nr. 13 z Krakowa, 11-15 przed połud. poc. osob. Nr. 13 z Podgórze-Pl. do **Podwoleczysk**, ma połączenia w Tarnowie od Orłowa i Koszyc, w Rzeszowie do Jasła i Now. Zag. — 12-20 w połud. poc. międz. Nr. 461 z Krakowa, 12-35 popołud. poc. międz. z Zwierzynca, 12-45 popołud. poc. międz. z Podgórze-Przyst. do **Wieliczki**. — 2-49 popołud. poc. posp. Nr. 5 z Krakowa do **Lwowa**, ma połączenie w Tarnowie do Stróż, Jasła i Nowego Zagórza, we Lwowie do **Podwoleczysk** i **Suczawy**. — 2-48 popołud. poc. międz. z Krakowa (p. Zwierz.), 3-03 popołud. poc. międz. ze Zwierzynca, 3-10 popoł. poc. międz. z Podgórze-Plasz., 3-16 popoł. poc. międz. z Podgórze przystanku do **Oświęcimy**. — 6-35 wiecz. poc. os. Nr. 17 z Krakowa, 6-45 wieczór pociąg osob. Nr. 17 z Podgórze Pl. do **Rzeszowa**, ma połączenie w Podgórzu-Plaszowie od Suchy, w Bierzanowie od Wieliczki, w Tarnowie do N. Sącza. — 6-50 wiecz. poc. os. Nr. 1020 z Podgórze Plasz., 6-56 wiecz. poc. os. Nr. 1020 z Podgórze przyst. do **Suchy**, ma połączenie w Podgórzu Plaszowie od poc. Nr. 17 z Krakowa. — 7-15 wiecz. poc. międz. z Krakowa przez Zwierzyniec, 7-30 wiecz. poc. międz. ze Zwierzynca, 7-40 wiecz. poc. osob. z Podg. Plasz., 7-46 wiecz. poc. osob. z Podgórze przyst. do **Chyrowa** przez Suchą, N. Sącz, N. Zagórz; ma połączenie w Kalwarii do Wadowic. — 7-45 wiecz. poc. międz. Nr. 463 z Karkowa, 7-58 wiecz. poc. międz. Nr. 463 z Podgórze Plasz. do **Wieliczki**, ma połączenie w Bierzanowie od pociągu nr. 16 ze Lwowa. — 9-23 wiecz. pociąg posp. Nr. 1 z Krakowa, 9-15 wiecz. poc. pospieszny Nr. 1 z Podgórze Plaszowa do **Podwoleczysk** i **Suczawy** przez **Lwów**, ma połączenie w Rzeszowie do Jasła i N. Zagórza. — 10-55 noc poc. osob. Nr. 11 z Krakowa, 11-05 noc poc. os. Nr. 11 z Podgórze Plasz. do **Podwoleczysk**, ma łącz. w Dębicy do Rozwadowa i Nadbrzezia, w Rzeszow. do Jasła, w Jarosławiu do Rawy ruskiej, Sokala i Belzca, w Przemyśle do Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.
Rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym są do nabycia po cenie 10 ct., a z mapą Galicji po 20 ct. we wszystkich stacjach c. k. kolei państwowej i u konduktorów przy pociągach jakoteż w Krakowie w biurze spedycyjnym Bujańskiego, w księgarni Krzyżanowskiego, w cukierni Maurizio, w handlu Porębskiego i Zimlera.

Największy skład maszyn do szycia SINGERA oświetkowały: I perselskowskich i rowerów Józefa IWANICKIEGO następcy
 Kraków, Rynek główny Nr 20.

Na kredyt, za gotówkę znaczni taniej.
 Członki przesyła się franco. 629

Dworek
 w ślicznej górskiej okolicy przed Myślenicami, przy szosie, składający się z 16 morgów roli, 6 lasu w jednym kawałku, z pięknym obszernym domem mieszkalnym i dobrmi zabudowaniami gospodarskimi za 10.000 z czego 3 długo ma do sprzedania
 Jan Strycharski, Kraków 6 6 615

MASZYNISTA
 egzaminowany, ślusarz i mechanik, obznajomiony dobrze z maszynami, maszynami przy fabrykach papieru, nafty i t. d. w silie wieku, uczciwy, trzeźwy, 7 lat na ostatniem miejscu poszukuje **statego umieszczenia**. Łaskawe zapytania dla M. Z. 591 przyjmuje Adm. „Głosu Narodu” 5-3 591

Nauczyciel
 emerytowany, w silie wieku poszukuje lekcji lub też innego jakiegokolwiek uczciwego zajęcia. Łaskawe zgłoszenia przyjmie i adres poda Adm. Dziennika 4 5 646

Buchajki
 pełnej krwi, rasy Bern-Simenthal po importowanych buchajkach nagrodzonych medalami, i uznaniem z wystaw, wieku od 14 miesięcy i wyżej, są do sprzedania po 45 ct kilogram, na obszarze dworskim Gnojnik p. Brzesko. 3-7 668

Wieś
 około 300 morg, proszowskiej ziemi, 10 km. od Krakowa, z znakomitemi budynkami i zasiewami, ma zaraz do sprzedania
 Jan Strycharski, Kraków. 34 0 10

Zarząd dóbr Balice
 poczta w miejscu, potrzebuje pomocnika gospodarczego od 1-go kwietnia br. Zgłoszenia wprost do Zarządu oferty nieuwzglęgniune, zostaną bez odpowiedzi. 3 6 671

Licytacja
 dnia 15 marca odbędzie się dobrowolna licytacja na obszarze dworskim **Garlica murwana** (poczta Zielonki)
 na inwentarz żywy, krowy, woły, buchaje. 636

Buchajki
 rasy półkwi oldenburgskiej i półkwi siementhalskiej są zawsze do nabycia
 697 w dobrach ordynacji Przeworskiej na żywą wagę po 40 ct. za kilo.

Powóz landauer
 mało używany elegancki z fabryki Schustall oraz **PARASZORÓW** angielsk. prawie nowych jest do sprzedania. Wiadomość w dziale inseratowym „Głosu Narodu”. 3-4 670

Ogrodnik
 żonaty, bezdzietny, z dłuższą praktyką — z skończoną krajową szkołą ogrodniczą, obznajomiony ze wszystkimi gałęziami w zakresie ogrodnictwa wchodzących, **poszukuje innego miejsca**. Adres K. Ligęza ogrodnik w Kamienicy p. Łącko. 693 2 2

Ładna kamieniczka
 w śródmieściu b. blisko rynku jest za umiarkowaną cenę i na przystępnych warunkach do sprzedania.
 Dług ciąży tylko bankowy. Do nabycia wystarczy kilka tysięcy złr. Tamże jest teren budowlany do sprzedania w ilości 1200 sążni 10 minut od rynku po 30 zł. za sąż. Wiadomość w sklepie F. Lubańskiego w Krakowie, plac Dominikański l. 3. 4 4 621

WILLA
 jedna z najpiękniejszych w Szczawnicy górnej o 33 pokojach z całym eleganckim wewnętrznym urządzeniem w 24 pokojach za cenę 20.000 złr.
 do sprzedania
 661 ma J. STRYCHARSKI 4-10 w Krakowie ul. Jagiellońska.
 20-30 złr.
 poszukuje na spłatę tygodniową po 1-30 lub miesięczną po 5 złr. jeden z tutejszych drobnych rzemieślników. Adresu udzieli Adm. „Głosu Narodu”. 702 3 3

Brylanty
 prawdziwe, przesliczne, czystej wody, bez skazy są okolicznościowo do nabycia i oglądnięcia w Administracji „Głosu Narodu”. 518 3 5

2 kamienice
 duże, jedna obok drugiej, z obszernymi dziedzińcami, stajniami i wozownią — po zbuczeniu śródkowego muru dzielącego podwórza, nadające się na **Zakład wyższy naukowy** lub **Instytut wychowawczy**, położone przy ulicy spokojnej, blisko plant, pojedynczo lub razem 2284 37 0
zaraz tanio do sprzedania.
 Wiadomość: J. Strycharski Kraków, „Głosu Narodu”.

Nowo otworzona MLECZARNIA w Klimkówce
 p. Rymanów, przyjmuje zamówienia na masło śmietankowe i kuchenne. 4 2 617
St. Ostaszewski.

Pracownia obowią
 męzkiego, damskiego i dziecięcego poleca z najlepszych materiałów angielskich, francuskich i krajowych, najdokładniej wykonane i elegancki fason. Specjalność obowią dla Pań, na sposób angielski po męzku, z prowincji wystarcza raz na zawsze. **Wygodny bułok.**
Wojciech Palczewski, ul. Szewska l. 12. 2057

SUBJEKT
 lub praktykant
 znający się na wyrobie wódek **znajdzie umieszczenie w Handlu w Krakowie.** Zgłoszenia do Adm. Głosu Narodu. 4-3 549

Wieś
 w glebie nadwiślańskiej wyborowej, 35
 1 km. od stacji kolei, około 500 morgów obszaru z lasem, bardzo pięknie zagospodarowana od wielu lat, ma z zasiewami i inwentarzem do sprzedania
Jan Strycharski Kraków. 0 10

Uczciwy pomocnik
 z handlu korzennego **poszukuje posady.** Od 15 b. m. może objąć. Wiadomość w Adm. „Głosu Narodu” 450 7 6

A. BERNACKI krawiec POLECA
 w Krakowie ul. Sławkowska l. 6
 wia a vis Hotelu Saskiego
 swój obficie zaopatrzonej skład sukna i kurtów sprowadzanych wprost z pierwszorzędnymi fabrykami krajowymi i zagran. na każdą porę roku. Dla uczniów szkół średnich **MUNDURY** z materiałów niezrównanych pod względem trwałości i wytrzymałości po cenach najprzystępniejszych. Wszelkie zamówienia w zakresie fachu wchodzące wykonuje ściśle na czas oznaczony, według najświeższych żurnali, gastownie, trwale i tanio. Wypożycza ubrania frakowe, karazje i kontuzsze do fotografii. — **Ceny bardzo przystępne.**

